

ધોરણીએ સ્વારદા

મન = સંસ્કાર, જીવન = ને સંસારની
૧ એ અભિવૃત્તાની, ૨ અભિવૃત્તાની,
૩ જીવન એક વિશ્વાસની અનુભૂતિ એ
૪ જીવન અનુભૂતિ આજીવની જીવનનાની,
૫ જીવન એ જીવન સંસારનાની
૬ જીવન અભ્યર્થિયાની (જીવન
અખ્યાતિની) છ એ જીવન કાંઈ આ જીવનની
સાધેની (સાહીની), ૮ એ જીવન જીવનની
નાનાની હોતી કાંઈ કાંઈ (સંબંધની) એ
અને જીવની અનેક કાંઈ
કાંઈ લિખતાની સાચીની, ૧૦
જીવનની હોતી કાંઈ કાંઈ એ
૧૨ જીવની સંસારની જીવનની લિખાની
એ વાર બાળનાની જીવનની હોતી
ને પણ બાધ, દેખાવની પાંચાં, ગર્વની રિષ્ટા,
શુદ્ધારાની ભીંસે વેરે કુદી લાંબી
પાંચાં રાખ.

- અ. ડા. કૃતાંકનાથ

સંશોધક-સંયાચન:-
ગુજરાતીનાનું બિનાંતરંગનાં
બિનાંતર બિનાંતરનાંથી જીવન
બિનાંતર

ધોરણી

1

WU

卷之三

કર્તાની જીવિતો. - ૧

शक्ति नहीं, तेथी धर, पुरिवार, कांबधाला दृष्ट्याहि असारना सोऽपि न होता।

ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਾਲਿਆਲਮ ਵਿਖੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿਖੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ।

ପରିବାରକୁ ଆମେ ଯାଏଇଲୁ ତାହାର ଜୀବନକୁ ଆମେ ଯାଏଇଲୁ

କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କୁଳଶାନ ପ୍ରାଚୀ ଧରି, ଭୟରେ ତେ ଭସନ୍ତରୁ ମର୍ଯ୍ୟାନ ଥାଏ । ୩.

બાપનાની આજા ફેવી ખૂલ ભવિષ્યતનાને હું રસ્યું છુ. ૧-૨ સંવેગને

એવી વિશે, જેનાસ્કેનરમાં અસુધમાં રહેણી આપે બુક્ઝારો હૈની

१०८४८ इन्हें बड़े लाल रंग के गुलाबी फूलों से घिरा हुआ दिखता है।

କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମାତ୍ରାବ୍ୟକ୍ରିୟା ପାଇଁ ଏହାରେ ଆଶିଷ ଦିଲ୍ଲିଯିରେ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ରମାନ

216

ମଧ୍ୟାଧ୍ୟାତ୍ମି

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

અનિત્ય ભાવના

आदित्यस्य गतानंतरहुः संक्षीयते जीवितं ।

छ्यापांरेण रुक्मिं भारनीरतैः कालो न विजायते ॥

प्रदेशवा अन्मजरापुदिप्पभनिकात् आसं वृ गोप्यम् ।

पीत्वा मोहमदी प्रधाइसिग्रामक्षेत्रभवा वृत्तम् ॥

અણાને આપણા
દ્વારા

一一

9.3

3

(અરે) નામદારી કરી શકે છે, તો કિંબાલું કી હતું? ૪૩-૪૫

સુરત પ્રદીપ્તિ નામના ગુરુત્વાની વિષયે

કોઈએ ન કર્યું. પણ ખાન્ય બેંગુ કરવા છતું તિલકોઠ બચી થક્કે. નહિ અને સાર કલ્જર પુન્ને લોવા છતું શાગરડાજાને એકેય પુરુષ કામનાં આવ્યે નથિ. આ મુખને આત્માનું અશરાધપણું જણીને, ગાજપુરનગરના રાજીના પુત્ર વસુદાતની જેમ જરા-મરાધું રૂપી દેખનીને નાખ કર્યારા શ્રીજિનભર્મના પલાનમાં ઉદ્ઘટ કરે. (દીકાના નંદરાજનું કથાનક ૧૪, કુચિકુંની કથા ૧૨, તિલકોઠની ૧૩, શાગરડાજાની કથા ૧૧૦, વસુદાતરાજુની કથા ૩૨ વાચાનાં હે.)

૪૩ થી ૫૪

ઘણાનાં નિરિકંદરો નિવસતો જ્યોતિ:પણ ધ્યાતાં,

આનદ્વાશ્વરળં પીવચિત શકુના નિઃશંકુમુદ્દેશયા: ।

અસાકે તુ મનોર્થોપરચિતપ્રાસાદદ્વાપીત-

કોચાકાનન-કેલિકાંતુકજુથામાયુ: પરિસ્ક્ષીયતે ॥

ભાવાર્થ : ખંચ પુરુષો પર્વતની ચુકાઓમં વાસતાં, પરંજૂંયોતિ સ્વરૂપ સ્થિતપરમાણાનું ઘણ હે છે, તેમના દર્શિશુલ્લખને ખોજાનાં બેઢેલા પહેલાઓ નિશ્ચિન્દ્રિયો પુને છે અને એ રીતે એમનો સમય આનંદમાં પસરા થાય છે. ગ્રહે અમારા અનુષ્ઠાની કુની પળી, મનના તરંગોથી રયેલા મહેલો, વાવીએ અને ભગીયાઓમાં કીદરીનીટુંકો કરતાં કરતાર પણ રદ્દ રહ્યી છે. કાંચ મહાત્માને અને કન્યાં અમે ?

ગ્રાણ ઔદ્ઘોષ લાદના

શ્રી એકલો કર્મ ભાગે હું પુન્ને જીવ પુન્ને જીવનાં પણ એકલો કર્મ ભાર હુંપણે છે અને ચાંચુક દગેરના મહારો પણ એકલો જ સહન કરે છે. સ્વાધી કુર્ઝનો મહેલો, અનેક પ્રકારના પાપકારો કરે છે અને ભાવચક્રમાં અમનું કરતો એકલો જ દુઃખોને સહન કરે છે. મનસ

એકલો જ જ્યોતિ: અગાંવદાલાંબોની વાયે રોગથી પીડાનો એકલો જ પ્રેરણ જ્યોતિ: રાજુનો તેના ચોગને વહેંચી વર્દન રાકતા નથી, કરણથી વાયે કરતા કે પ્રિયને ટાળી પણ કાંકતા નથી. કરણથી વાયે કરતા એવાં ભાંધવોની વર્ણણી પણ સ્વયજન અને બન આદિના સંભંધને ભોગવિને ખૂબ એકલાને હન્દ જ્યોતિ: રદ્દ પ્રાતિપાતાનાં કરતાં કણાં કળાને અનુભવનારા ભોગવિથી આ જીગતમાં કોને પોતાનો અને કોને પારકો બાજુનો ? કોણ કોણને કર્મ બોગવાની વાતને સહાયક થઈ શકતું નથી. માટે વસ્તુ સ્વરૂપ વિચારણાં આ સંસારમાં કોઈ પ્રાતાનું કુપારું છે જ નહિ. કોણ કોણી સાથે જુને છે ? કોણ કોણી સાથે પરબ્રહ્માં જ્યોતિ: કોણું કુનું કુનું કુનું કરે છે ? અને કોણ કોણ મરેલાને પાજા થાણે છે ? કોઈ કોઈ જ કરી શકતું નથી. કોણાની જીવ મરજ પામેલા વીજાને માટે વાસરાર શરૂ કરે છે, ક્ષિતા કરે છે, પરંતુ પોતાનો આદ્યા એકલો આ સંસારમાં કલેશ પામે છે, એનો વિચાર કરતો નથી. પુત્ર, સાગાં અને પ્રિયર માટે પ્રથમ જીતાનાં પાપો કરે છે અને નરકની દરદ્દ દેણનાંથી એકલો જ સહન કરે છે. જેમના માટે ફુકુપુના દેપાર, રાણી, વિશ્વાસધારત વેરે ખાય કર્યું હોય છે, તેઓ તો તેના મરજા પણ જાહી ધોરણે કંઈ જ ઊભા રહે છે. એટલે કે દૂર ખસી જ્યું છે, એની સાથે કોઈ જીત નથી. પણ બી ૬૨

પૂર્વજીમાં કરેલા માયા પ્રદૂષ અપારિ પાપના પરિણામે પુરુષોનિમા બેપા શથેલો જીવ પુન્ને, થોડું વળેરેના અધિમાં એકલો જ ભાર હુંપણે છે અને ચાંચુક દગેરના મહારો પણ એકલો જ સહન કરે છે. સ્વાધી કુર્ઝનો મહેલો, અનેક પ્રકારના પાપકારો કરે છે અને ભાવચક્રમાં અમનું કરતો એકલો જ દુઃખોને સહન કરે છે. મનસ

અનુભવ માયા

સર્વાધ્યાત્મિકાની પુદ્યાદ્યા કે અનુભૂતિની પુદ્યાદ્યા એવી હોય કે આપણાની જીવનાની મજાની વિશે આપણાની જીવનાની મજાની વિશે આપણાની જીવનાની મજાની વિશે આપણાની જીવનાની મજાની વિશે

यावद् देहपिदं गैर्न पृष्ठितं नो वा जगज्जन्मते,

यावत् त्वक्षकं देहं स्वप्निय-स्नानवगाद्वस्तम् ।

युराम्पग्रं निजहिते तावदसुधीर्यत्यन्,

કલ્પના વિદ્યાર્થી ૫૨. ૭૦ મુજબ
વચ્ચારાતી ધન, વેપાંધ, પટ્ટવાર આપ્યાં જીવનાં છે, એમ નિશ્ચય
આશ્વાસ તો એમણી ના મહિનાંમાં બાળવનાંથી ધોરણે ? એની

એવું હોય કે આ પરિસ્તિથી જીવનની અનુભૂતિ વિનાની હોય કે? એવું હોય કે આ પરિસ્તિથી જીવનની અનુભૂતિ વિનાની હોય કે?

પુંથમી સંસારભાગના અથવા અવલોકના

यस्यै त्वं यतसे विभेषि च यतो यत्रानिशं मोदसे,

यद्याच्छेचमि यद्यदिव्यक्षिमि हृषा यत्प्राण्य पेपीयसे ।

किञ्चनथो येषु निजस्वभावमपलं निलोदय लाइत्यसे-

तत्सर्वं परकीयमेव भगवान्तपुन म किञ्चिचन्द्र ॥

سید علی

ମୁଣ୍ଡିଲା କରିବାରେ ପାଇଁ ଏହାରେ କିମ୍ବା ଏହାରେ କିମ୍ବା
ଏହାରେ କିମ୍ବା ଏହାରେ କିମ୍ବା ଏହାରେ କିମ୍ବା ଏହାରେ କିମ୍ବା

卷之三

16

નરક, તિર્યક, મનુષ્ય અને દેવ - આ ચાર ગતિઓ સંસાર ચાર લેણ કર્યો છે. તેમાં પ્રથમ નરકાતિર્ય એવું આ પ્રમાણે જાળવતું.

શાહી કાળી

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪਿਆ ਪੈਂਦੇ ਹੋਏ ਮੇਡੇ ਕੁ ਬੁ ਥੇਲੇ
ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੀਂਦੀ ਵੱਡੀ ਵੱਡੀ ਕੁ ਬੁ ਥੇਲੇ ਕੁ ਬੁ ਥੇਲੇ ਰੰਗ ਪੈਂਦੇ ਹੋਏ
ਕੁ ਬੁ ਥੇਲੇ ਕੁ ਬੁ ਥੇਲੇ ਹੋਏ ਹੋਏ ਹੋਏ ਹੋਏ ਹੋਏ ਹੋਏ ਹੋਏ ਹੋਏ

અને એવા કાળિ પરમાયાશીલો હું હું કરીને પ્રિય આપે છે,
તે કંઈ છુટ્ટું. અંબું જાતિના હેવો નારકોને પહેલાં તીવે ધોણે હુદ્દ
અનુકૂળમાં હઈ જા છે અને છોડી મુક્કે છે, નિચે પગનું એ જીવને
તીવ્ખા આર વિગેરેથી વિષે છે. મોગર અહિ કરૂં મારી ભારીને ચૂંઠા
કરી નાંબે છે અને એવે બાણીથી આપ હેઠળ કરી, અનીખી તરી

અધ્યાત્મ વિજ્ઞાન એવી વિજ્ઞાન હૈ

એ કા પ્ર એ કે
નિષ્ઠાની વિશ્વાસીની જીવનાની વિધાની વિશ્વાસીની જીવનાની વિધાની
નિષ્ઠાની વિશ્વાસીની જીવનાની વિધાની વિશ્વાસીની જીવનાની વિધાની
નિષ્ઠાની વિશ્વાસીની જીવનાની વિધાની વિશ્વાસીની જીવનાની વિધાની

દોગવી ખૂલ આસ પમારે છે. અંબળી જીતિના દેવો, નારકો ભાર
ખાડીને પણ હોય, મજૂરી નિશે છેલ્યા એઈ જ્યા હોય, તેમને
કુપણીપણે જેમ કુલાર, કંસાર, વગેરે લોહાના અગર તાંગના
નિતના પતદાને કર્પે છે, તેમ કંઈ કર્પીને અંકડ ઢુકડા કરી નાખે
છ. જ્યામ જીતિના નરકપાલ દેવો નારકિના જ્યાંના જ્યાં, પણ
દેવેરે અવસરો કર્પે છે. ઉપરથી નીચે જોરથી પણે છે. અન્ધકાર
મજૂરી પરોષાવર્દ લાલી નાખે છે. દોરગવર્દ હોય છે. ખાની
પાનીએના મહારદારું તીવ્યદેણના ઉત્પન્ન કરે છે. ૧૦૨ થી ૧૦૩
શાન્દક નામના પરમાયામી, નારકોના પેટમાંથી તથા છુટીમાંથી
કર્પી કર્પીને ખાંચે, વર્દો, અંતરદા વરેરે અંદર કર્પીને બાતવે
છે. રહ જીતિના પરમાયામીઓ, નારકોને નિદયપણે તથા ચૂરથી કપે
છે. નિશુલ, શૂલી, સુશ્વિ (વજ જેવી મોટી સોય) શક્કિસ, કુલ,
ઠોમર વરેરેમાં પરોલે છે અને કિંતાએમાં નાખીને ખાંચે છે. પ્રેરણ
જીતિના પરમાયામીઓ નારકના જાથા, ભાડુ, હાથ, પણ વરેરે
અંગોપાગો મરત્રીને ખાંચી નાખે છે તથા અના શરીરદા કર્પી કર્પીને
ગૈથા મેલા ઢુકડ કરે છે. ૧૦૩ થી ૧૦૪

કશ નામના નરકપાલ દેવો જીસો નાખતો નારકોને મિચા,
સુનીકા, કુલ, પચનક, કુણી અને લોહી જેવા અનેક પ્રકારની ઝૂલોમાં
નાંખીને પણ હોય. ખાંચે છે. માટકાલ નામના
પરમાયામીઓ નારકીએનાં શરીરમાંથી જીલના પુછુંના અકરાના
તથા કાફુલી (કોઈએ) જેવા નાંસના ઢુકડ કર્પી કર્પીને તે નારકને
ખાંચાવે છે. અની નામના પરમાયામીઓ નારકોના હાથપણ,
સાથળ, બાંધુ, નાંસો અને અંગોપાંગ તથા વર્દ આદિ છાંઘિયારો વરે
નિરંતર છેદ છે. ૧૦૪ થી ૧૦૫

પત્રખૂ નામના નરકપાલો (દેવો) અસ્તિપત્ર વનને વિકૃતિને
નારકોને ભાતાવે છે અને અધ્યાત્મી અભિજ્ઞાયાથી નારકો લ્યા જ્યાં
છ. પણ એ યુષોની નીચે કિંબા રહેલા અથવા બેઠેલા નારકોનો
ઉપર પવનવણે કાલજવાથી તથા વાસ્તવાની પાર જેવા પાંદડાનો પડ છે,
તેનાથી તેમના કાન, નાક, લીધ, હાથ, પણ, સાથળ વરેરે અલખવો
છેય છ. કુલ જીતિના પરમાયામીઓ નારકોને કુળી, પવના,
સુનીક, કુલ, લોહાની કુણી, મોટી કોઠી આ જીતિની મોટી ઝૂલો
ઉપર ઉકાલતા તેમના તણે છે. વાલુક નામના નરકપાલો. નારકોને
કંદભણ પુષ જેલી આંકૃતિચણા ઉઘણમાં કુણ રેતીનાં તણતદ અનાજ
કરતી ગાંધાની જેમ હોકે છે. ૧૧૨ થી ૧૧૫

દેતશ્વરી નામના નરકપાલદેવો જારબી, પણ, લોહી, વાલી,
લાકડા વરેરેથી ભરેલી, કશીકળાના ત્રણ જેવા અન્ધા
વરે અતિખાર અને ઉઘણતાવળી વેતરશી નામની નદીને વિકૃતિને
તેમાં તણ્ણત કુણી નારકોને તણે છે અને તપાવેલી લોહાની
નાખીમાં વહાડે છે. નારકો અસરપરસ એકનાંને પરસ્ફુલ્લે જુણ
છોલી નાંબે છે અને કરતથી નિરદ્યપણે રહી છે. ખરસ્ખદ નામના
પરમાયામીઓ આંકંદ કરતાં નારકજીવોને વિકરણ વજનમથ કંટીઓ
દ્વે અન્યાંત જિહાન્યા એવા શાલાલી દૂષો ઉપર વહાવીને મોટા
મોટા કઠોર અવાજ કરતાં નારકોને એ વૃક્ષી પ્રવર્શી એવી રીતે ખેણે
છ કે એના શરીર તીજાં કોટાઓથી ખૂલ વિધાઈ જ્યા. જેમ
કરતાંનામાંની પણુંને આવે ખાંખુલેલી દૂષીને વધના લેણે
લેગાં કરતાંમાં આવે છે, એવી રીતે મહાયોધ નામના પરમાયામી
મોટા મોટા કુંકારના ભાષ્ટકર અધાર કરતાં, વધના બધયી ચારે
બાજુથી અંગતા નારકોને પણુંની જેમ ચારે બાજુથી દેખીને મુશ્કે

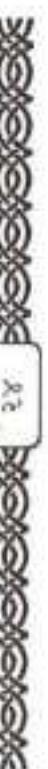
છે. આવું રીતે વીરવા છતો, કાપવા છતો, તણવા છતો, હેઠાને કેદીને ડકડા કરી નાખવા છતો, ખાળવા છતો, ભરવા છતો, તોડી નાખવા છતો, આજી નાખવા છતો પણ નારકનાં શરીરો પણન હિંદુધી પરાની લેમ પણ બેગાં થઈ જાય છે. એ વિચાર નારકનાં છલ્લો ભરવાની ઘરી ઠંકડા લોવા છતો કોઈપણ હીતે મરતા નથી. ૧૧૬ થી ૧૨૨

આવું કલમા પેલા તે નારક છલ્લો દીન થઈને પરમાણુમાંથી ને કેદી છે - હે સ્વામિન ! હે પ્રભુ, હે નાથ, મને ખારો નહિ, મારો નહિ, એ કુદ્દાન અતિહૃદાસ છે, મારે હૃપા કરો એને હવે આચ્છે વધારે કુદ્દાન એ. આવું વારંવાર બોલતા પરમાણુમાંથી ના પણમાં વારંવાર હશે છે. દિન વઢે અંગળિઓ રાખે છે, અન્યાં દીનનાથથી વચ્ચનો નોલે છે, કાલાવાલા કરે છે. ટ્યુરે તે પરમાણુમાંથી કહે છે - હે, અરે, તને અસરે કુદ્દાન કરતું કરક લાગે છે પણ જુદારે હું પાપો કરતો હતો ત્યારે જાનંદાં આવી જાતો એને એવું બોલતો હતો છે - એ દિનિયમાં કોઈ સર્વજાળી આખવા તો હું સર્વજ, જ્ઞાનવારો હું આખવા તો જ્ઞાને, પુરુષો, મૌજ કરો. કોણે પરલોક જેયો છે ? પ્રભુનું કુદ્દાન નાથ. પાછ લુલ વિવાદ જુદે કોઈ જીજુ દેખાતો નથી. આવું આવું જીજુન વાયારન થઈને માઝથી હું બોલતો હતો એને અભિમાનમાં મરત રહેતો હતો, તે તને યાદ આવે છે કે નહિ ? ૧૨૩ થી ૧૨૭

વળી માંસના સ્વાદમાં આસકત થઈને જીયારે હું છલ્લોને મરતો હતો, લાદે કોઈ વિનમન હોવા આવે, એને એવા જીવા જીવનો આપતો હતો છે - જીવાને ખાતા હતો એ ખાતો જીવા જીવો જીવા જીવા હતો એવું પણ બોલતો હતો છે - વેદમાં કહેલી હિત્તા કરવામાં દોષ નથી.

આવું આવું અંગ્રાન એને ઉકૂલપણી બોકાતો, વડુંડ અસરજ કરતો, તે છલ્લોના શરીરને કાપીને તેના માંસને હું ખાતો હતો. વળી અતિઓસેકત થઈને થાવરી, તેતર આહિ પુફિઓના દ્વિપુના રસને રસા થરબણીને હું પીતો હતો. તે વખતે એ મોટી સંખામાં પચેન્દ્રા જવોનો વધ કરતાં હેઠળ કલજા ન કરી એને હવે પોકાર કરે છે - એહા કુદ્દાન એહિ આકાર છે પરંતુ એ વખતે હેઠળ પણ વિચાર કેમ કર્યું નાહિ ? તે વખતે જીણ બોલીને અનેકને રસાયા, ખોટી રીતે હેઠળ કરવામાં લોળા જીવોને ફસાયા, શક્તા, કુર્જના, આચરીને વીજાને કુદ્દાને હાર્ફ પાપનો અને હવે હું પોકાર કરે છે ? ૧૨૮ થી ૧૩૧

તે વખતે યાતર પાદાં, વિચારનો વિશાસથાત કથી. લોકોના ખન ચોયું એને લુટ્યાં. પારકાનાં ખનમાં લુલા થઈને થણ્ણું ગામ, નગર, દેશ વરે ઉપર ખાડી હતી. તે ખાડ બોલી આદિનાં પરાકામ અને ઉદ્યમનું વિશેષપદ્ધતે નાચતો હતો. આખા જગતને હું દૂધાં સમાન સમજાતો હતો, પારકાં ખનનો નાશ કરતો હતો એને છાલે અસરે હું પોકાર કરે છે ? કોઈ દિલકારી હુદેશ આપે કે "પ્રાકામ ખન ન હશે" તે વખતે હું બેશરમણે જીવાળ આપતો હતો કે - ખાપાતે ખા તો પાર્દું હશે છ છે. કોઈ કોઈની સાથે આચાલું હું તે વખતે હું પારકી સ્થિરાંથી સાથે ચોરીથી કીયા કરત્વી એને સુખદાય ખનાલો એને તે પરદણિએનો સાથે અંતસ્કરન ઘણીને તેએના પદિ વાબેને માર્ટી નાખતો હતો. ખોટા આંબાખ્યાં જાચતો, તે સ્વીકોની સાથે અનેક અભ્યોગ્ય આચરણ કરીને વિલાસ સેવતો હતો અને અલ્યારે હું તપાવેલી સાંખનાં પુલનીઓથી ભાગયા માત્ર નાહિ ? કોઈ વિચારનું આપે કે - પારકી રસી ન સેવતી જોઈને, તેને

અત્યારથી પ્રધાનના ગંભીર એવા જીવણ આપતો હતો કે - જીવાનો પારકી જી બોગવાની કોષ ને ? ખોતાની એટલે પોતાના ઘરની તો મા-જહેર વળે હોય. તે વળે તું મુશ્કેલીને અસ્તુદ્ધરી ઘરાં પાપ કરવાનાર પરિઅહામાં ખૂબ સંતોષ માનતો હતો, તો હવે એ હુંબોલી કેમ અકથાય છે ? ૧૩૨ ફી ૧૩૨

તે વખતે કોઈ મુનિજની, આરંભ-પરિશ્રદ્ધ વળે રે ઓછા કરવાનો ઉપક્રમ આપે, ત્યારે તું ગાર જવાલ આપતો કે, આરંભ-પરિશ્રદ્ધના અમારા કુર્કાનું નિર્ધાર ખાચ નહિ, આખું આખું જે કુર્કાને માટે બોલતો હતો, તે કુર્કાના માઝસોને હવે તારા કુખમાં ખૂબ લેવા અહીં બોલવા વાય. અન્યાં તારા મોકામાં ક્રિયાને અમે મોહું સીલી રદ્દીને છીએ એટલે તું મોહું કેરવી નાંબે છે પણ તે વળે તો રાત્રિનોજન કરતું અહું અખતું છતું. તે વળે વળો ગાલો દાખ લેયા કરીને નાચણો નાચણો એને તાપણા કરતો હતે વળે પીઠો હતો, તો હે હાતારા ! અલ્યારે તપદેશા તેણ, તસ્થિ, સીસા વળે રૂપવાના કેમ જોર આપે છે ? એમાં આનાકાની કેમ કરે છે ? તે વળે તું રાજ્યનો અધિકારી થઈને શુલીએ ચેડાવવા, અંથો કાહીવી, ધ્યાચ્યા, ક્રપી નાંખવા વળે પાપે કરતો હતો, તથા લોલીપણી લાંબા વળે રૂપને કરતો હતો. નાગરના ચોકિદારોનું અધિકારી ખણ્ણે તું કંઈકને વાખંખ કર્યાં, ખાતાના કરવી વળે અનેક પ્રકારના પાપો કરતો હતો. એવાં પાપો કરીને આખો છુ. અલ્યારે હવે કેમ આંકદ કરે છે ? તારાં જ કરેલાં કમ્માનાં કળોને બરાબર સમજીને બોગાવ. ૧૩૮ ફી ૧૩૮

તે વખતે તે દેવગુરુની મંડકી બહુ કરી હતી, આશાલના કરી, પ્રત વળું નાંખા છતી, વામનો મુખ અધિકારી હથીને,

દોકોને જુફ સેંતાખા હતા. આખી રીતે પોતાના છાંદે વાવેલા પાપદ્વારી વૃથોના ફળને તું અલ્યારે બોગવે છે. તેમાં હે કુલ ! અમારો શો દોષ છે ? આ દીતે પૂર્વભવમાં કરેલાં અનેક પાપો યાર કરવિને પરમાખાળી દેઓ વિવિધ મકારે વેદનાંનો આપે છે. તરકારા પેદા તે ૧૦૨૬ જીવેનાં શરીરનાં માંચ કાદી હુલારીને એનું અનિન્યમાં શેદીને તેમનાં જ મોહામાં જળાયકારે નાંબે છે. અરે ! તને પૂર્વભવમાં માંચના રસચે બજુ જ સંતોષ થયો હતો. એમ કહીને એનાં જ માંસના રસને કાદીને એને આપે છે. ૧૪૪ ફી ૧૪૮ ચારે ૭૦૪ એ કરી કરાયેલા વનના દાવાનાનની મોરી જીવાળાઓથી બળી રહેલા નારકીઓને, પરમાખાળી દેવી પૂર્વભવમાં કરેલાં, જ્યાં ત્યાં અભિન લગાડવાના પાપકારી કાળોને સંભારી આપે છે. પૂર્વભવમાં કરેલી બજુ પ્રકારની કિકાર કરવાની પ્રગતિના સંઘારી આપીને નારકોને પાશમાં બંધ્યે છે એને ૧૪૪૩ લિલો સાથે અચ્યુતને છે. વજુ જેવી કર્યા વાગ્યારાદરથને નાંખવાની જળી માં નાખે છે. લોહાની મજજુત લાકુરીઓ વડે ટીપે છે. શુલના અચ્યુત બ્યુર અથડાને સંજગતા અભિનાં શેડે છે. વિધ લુચે બુને લાટકાને નીચે લાંબકાર અભિન ચાખીને એનું લાંબકું કરે છે એને પણ શરણો વડે એને કોતરે છે. ચિતા, વાધ, વરુ, સ્નિક અધિના રૂપે કરીને એને ધોલ મારે છે. કુલાંગી વડે બેરણ વાલાંગી જોખ કર્યીને કાપે છે. વજના જેવી સાંચારાં પંદીએ બનાવીને તીજાંચો વડે તે નારકીના છોટોની આંખો બોલી કરે છે. શરીરના માંસને ગંભી લે છે. ૧૪૬ ફી ૧૪૬

પરમાખાળીને નારકો દેવતાઓને વિકુલા પર્વતની, તેથી સર્વ અંગે દાઢેલા નારકો દેવતાઓને વરસાદ પરસાવે છે,

ગુકાઓમાં શરદું લેવા જીએ છે. ત્યાં પણ એમના ઉપર પર્વતની શિલાઓનો સમૃદ્ધ પડે છે તેથી અદ્ય અંગોળેના ચૂસ બદ્દ જીજું છે. કોઈદે લાંબી પદ અલિકાણથાંટે ચિસો નાંખતા પણ નાંખું છે : ૧. શીત ૨. ઉષા ૩. શૂદ્ર ૪. નિવાસ ૫. કંક (અભિજ) ૬. પરાધીનાના ૭. જીવર ૮. દાન ૯. ભય અને ૧૦. શોક. આમ ગાજ મદરની પીડામાં મુઠાદેલા નારકો કાળ શરીરથાં, જિનાસ અકરદ્યાજા, વળા અપુના, સમી અપુના, શરીરથાં, આંતરાની માણા બહાર નિકળી ગઈ છે એવા, બેદરી ગાયેલ કષણાણ અને એવીપણેના કેકાણાં વાગનાં રહેલે છે. તાર અન્યત દીન, સરવરીને લીન, ન્યુસકવેદના તિજ ઉદ્ઘાટા, કરેલ વગરના, થીલેશ્વરિદ્વાળા નારકનો નરકાવાસાંથી રહેલે છે. એપ્રેલ કું કરેલ હું ? જાણો મોટા દીય અને કોણપુર્ણ આખું દીય તો પણ નારકનાં હુંનું દર્શન કરી શક્ય એટું નથી. આંન મિશ્રવાની સમય જેટલું વાં નારકને સ્વીય મળ્યું નથી અને કુંબ તો સદાય એની પ્રણ લાગેલું જ રહે છે. ૧૬૪ થી ૧૬૭

શેરને પુર્ણદામાં અધ્ય-ખાંડ, રાત્રિબોજન, અધ્યાત્મમધ્યા, અદ્વિતીયાં બધી આસિની કોણ છે તેમના મોહનાં ભયંકર સર્પ, દીનાં, અધ્યાત્મયાં ; કે જે અદ્યના અદ્વિતીયાં પદથી કરતાં અનુત્તુફા અસ્તુય છે, તેવા પદથી નાખે છે. પરદાની કરુનારાની હેવાના કંઠાની ગણાં સેવાદે છે. અન્યથી પ્રાણાં હેવાના પુતુલાની સાથે નાટાયે છે. આદી થણી થણી પ્રાણાં હેવાનાની નરકાણો અનુભૂતે નરકાણો અનુભૂતે હોય પણ નારકને એક બીજોને અનુભૂતે હોય કરે છે. આ મારો પુર્વભાગનો દેવી છે, એવું પોતાના મનથી નહોદું પણ કરીને, નારકે એકબીજોને અધિયારો વેરી છે.

તેમજ કોતરાના અભાવથી ઉદ્ઘાટ અધેલી શીત હુદાનિ એ પ્રકારની પેદનાંનો પણ નારકને દોય છે. એ દ્વારા મદરની પેદનાંનો આ પ્રમાણે છે : ૧. શીત ૨. ઉષા ૩. શૂદ્ર ૪. નિવાસ ૫. કંક (અભિજ) ૬. પરાધીનાના ૭. જીવર ૮. દાન ૯. ભય અને ૧૦. શોક. આમ ગાજ મદરની પીડામાં મુઠાદેલા નારકો કાળ શરીરથાં, જિનાસ અકરદ્યાજા, વળા અપુના, સમી અપુના, શરીરથાં, આંતરાની માણા બહાર નિકળી ગઈ છે એવા, બેદરી ગાયેલ કષણાણ અને એવીપણેના કેકાણાં વાગનાં રહેલે છે. તાર અન્યત દીન, સરવરીને લીન, ન્યુસકવેદના તિજ ઉદ્ઘાટા, કરેલ વગરના, થીલેશ્વરિદ્વાળા નારકનો નરકાવાસાંથી રહેલે છે. એપ્રેલ કું કરેલ ? જાણો મોટા દીય અને કોણપુર્ણ આખું દીય તો પણ નારકનાં હુંનું દર્શન કરી શક્ય એટું નથી. આંન મિશ્રવાની સમય જેટલું વાં નારકને સ્વીય મળ્યું નથી અને કુંબ તો સદાય એની પ્રણ લાગેલું જ રહે છે. ૧૬૪ થી ૧૬૭

આંતરીની નારકો નિરંતર દુઃખમાં જ રહે છે. ત્યાં જીમાનીની છાની વેદનાથી ખૂલ્યા પુર્ણ પણ પાયઃ એવો વિચાર કરે છે કે - કે જીવ ! તું તાર પુર્ણનાં કર્મ વિદ્યાય દીપા કોઈના ઉપર રોખ કરીશ નહિ કરાશ છે, મહિંબિઓએ શાલક્રષ્ણોમાં કલું છે કે - રત્ન છાવો પોતાનાં પૂર્વ કરેલાં કોઈનાં કણ-વિપાકને પારે છે. અપરાપ કરવામાં કે એવા કરવામાં બીજો તો નિષિનાપાત્ર દોય છે. પોતાના મોટા મોઝાં મોઝાંનો વારે કુલાચાર પરતને લેલી નાનાતા સમુદ્રે અટકાવી રહાયું છે, પરંતુ બીજી ભવમાં કરેલાં ચૂભાયું કર્મપરિણામને કોઈ અટકાવી શકતું નથી. દે વેતન ! વગર કરેલું કર્મ કોણ લોગાયે છે ? અને પોતાનું કરેલું કર્મ, બોગયા બિના કોઈ

Algebraic

અશ્વા, તિર્યક થાય છે. એલજી પદ્ધતિમાં મનુષ્યની સંખ્યા અહીં જ નાની હોય છે. સંખ્યાના જ મનુષ્યો હોય છે. નારક કુદો કોઈનારક એક અમૃતે અસ્તિત્વપત્ર નાની હૈ, માટે એક અમૃતે નીકળેલા નારકો કરતાં મનુષ્ય અસ્તિત્વના માત્ર હોય છે. એથી નારકીઓ માટે બાગે તિર્યકગિતમાં હોય છે. ૧૭૮

ନୀତା ପାଇଁ ଛି ? ପୋତାନୀ କରେଲା କମନ୍‌ କଥିନେ ବୋଗୋପତାନ୍ କେ ଛପ !
ଦୁଇ ଶାହମାଟେ ଆକୁଳାକୁଣ୍ଡ ଭାବେ ଛି ? କୁଞ୍ଚା ରଦ୍ଦେ ଯାଇନାହିଁ ଅଟିନା
ପୋତାନୀ ଯାଇ ଦି ଅନେ ସୀକି ମାନ୍ଦି ଆବଶ୍ୟକେ ଅଟିନା କଥିନାମେ ଭିତ
ଛି. କ୍ଷେତ୍ରକୁଣ୍ଡ କରଇଥିଲେ ଭୋଗୀଥି ପୋତେ ଜଗପୋତାନୀ ଶକ୍ତି ଅନ୍ତରେ
ମିଶି ଛି. ଏ ଛପ ! ଛପରେ ତୁ ଖର୍ବ ପାପ କରିଲେ କହି ଲାଦେ କୁଳାଙ୍ଗନେ
ତାନେ ଭକ୍ତ ରୋକତା ହଲା ପଥ ଚେତାଯା ଥିଲେ ନିର୍ବିଳଗ୍ଭୟେ ତୁ କୌଠର୍ଣ୍ଣ କଲୁ
ମାନିଲେ ନ କଲି. ତେ ପୋତାନୀ ଜାତେ ଜ ଦୁଃଖନେ ସେବାତୁ ଦିଲିଛି ଛି; ଏବେ
ଫୁଲମୁଖ ପରିଜ୍ଞାପ ଦେଇ କରି ଛି ? ୧୬୮ ମୀ ୧୯୩

30

હવે બેના ભવાં થતી વિટખાળ વર્ગનાથ છે. પેદની પણ
તીવ્યા લાક્કાવાળું બેનું કોણે ચર બંધુને છે. જે બેસ્ટાં તરફ વાગે,
પીલી ગ્રામ આર હાર, એ વી વિગેરેચી લદેલ કંપણ (કંપણ) ભાવનામાં
આએ છે. એ મીઠે ઘણી રાત નાને છે. જાતને બાર બુધી
આખું હૈ. પાકની સાથે હોડ બાધને એંડ સેલ્લિય (નાથ-
દોરદાની નાથ) નાનીને દોરદાની મજૂજુલ બાધાનાં આવતો જીટ
ખાલી કરતે રહ્યો હાર છે. બંધુકર તાપવાળી અભીખાદું અભિન
જેવી બેની મારવાની રેતિની અંતિમ ખેડ પાણી ઓવા જીએ બાબ

“**ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਖੇ ਸਾਡੀ ਹੈ**” (ਲੋਕ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਵਿਖੇ) ਅਤੇ ਜਿਥੋਂ ਵੱਡੀ ਵਿਧੀ ਵਿਖੇ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਜਿਥੋਂ ਵੱਡੀ ਵਿਧੀ ਵਿਖੇ ਵੱਡੀ ਹੈ, ਜਿਥੋਂ ਵੱਡੀ ਵਿਧੀ ਵਿਖੇ ਵੱਡੀ ਹੈ।

પંચેન્દ્રિય પદ્ધતિની વાગ્ય આપું, તીવ્ર ભૂષણ-સંસ્કારની વાગ્ય, તેમજ એક વીજાનો જીવા, આજાનાને બાદરવાનાના અનુભૂતિ અને એક હૃદાની ક્ષય, એવી સંતોષ રહે છે. જીવારા ગંગા વિશ્વ ભાગની પીઠ, ઘરસાઈ ગઈ હોય, અંદર કી એવી પદ્ધતિ રહે છે કે એવી અવસ્થામાં હજ બની રહે છે કે, અને એક વીજાની જીવા, આજાનાને બાદરવાનાના અનુભૂતિ અનુભૂતિની વાગ્ય, એવી પદ્ધતિની વાગ્ય આપું, તીવ્ર ભૂષણ-સંસ્કારની વાગ્ય આપું, તો કરીને શબ્દાની વાગ્ય આપું - ૩૮ બૈજીન - દ્વારા લાગેલ હોય (સાચાના વિચારના વાગ્ય) અને એક વીજાની જીવા, આજાનાને બાદરવાનાના અનુભૂતિ અનુભૂતિની વાગ્ય આપું, તો કરીને શબ્દાની વાગ્ય આપું.

ਪਨਾਖ ਚਾਕੀਆਂ ਲੋਭ ਅਨੇਕਵਾਰ ਏਕੰਜਿਥਮਾਂ ਉਪਰ ਧਾਅ ਛੇ।
 (ਹਨਨਿਧ ਵਾਖਿਕਾਂ ਕਥਾ ਟੀਕਾਂ ਦੀਆਂ ੬੧) ੧੦੮ ਥੀ ੧੮੫
 ਵਿਕਲੇਨਿਧ (ਭਿੰਨਿਧ, ਤੇਲਿਨਿਧ, ਵਾਡਿਨਿਧ) ਜਾਂ ਕੁ
 ਅੱਗੇਪਦੇ ਭੋਲੀ ਥਾਂਕੇ ਛੇ, ਝੂੰਪਦੇ ਲਾਮੇ ਛੇ, ਕੋਠੀ ਪਾਥਰ ਏਕ ਜ
 ਸ਼ਾਸਨ ਰੱਖੇ ਛੇ, ਕਿਵ ਅਹਿਮ ਪੰਥੇ ਛੇ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਪਾਮੇ ਛੇ, ਆਗੇ
 ਛੇ, ਝੂਖਾਂ ਪ੍ਰਿਯਾਂ ਮਹੀਂ ਜਾਥ ਛੇ। [ਜ਼ਿਨ੍ਹਮੁਨੀ ਮੁਹਕੀ ਕਰਵਾਈ,
 ਵਿਖਾਂਮਾਂ ਅਧਿਕ ਆਸਤਕਤਾਵੇਂ, ਮਾਹਾਵੇਂ, ਕੁਮਾਰੀਨੀ ਦੇ ਥਾਨਾ
 ਆਪਦਾਵੇਂ, ਫੇਂਦਾ ਲਾਂਡਰਾਵੇਂ ਵੱਡੇ ਫਿਲਾਮਾਂ ਲਾਖੀਨ ਰਹੇਵਾਵੇਂ,
 ਝੂਟੀ ਭੋਲੀਨੇ, ਪ੍ਰੋਟੀ ਤੇਲ ਮਾਪਥੀ ਦੇਪਾਰ ਕਰਵਾਵੇਂ, ਪਾਰਕੀ ਨਿਵਾਵੇਂ,
 ਪੈਂਥੁ-ਪੱਤੇਂ, ਜਾਂ ਪਿੱਥੁ ਵਾਲਿਕਾਨੀ ਕੇਂਮ ਵਿਕਲੇਨਿਧਪਲਾਨੇ ਪਾਸੇ ਛੇ।
 (ਟੀਕਾਂ ਨਿੰਜਾਵਾਕਿਆਨੀ ਦੀਆਂ ਤੇਜ਼ ਦੀਆਂ) ੧੮੬ ਥੀ ੧੮੮

બે છુદા ! પ્રયુણ ભદ્રમાં તને જીવતાં ગીરીને ચામડી ઉતારીને
રેના પુરુકુંના દોષથી ઘણો ભાર મુજિને ચલાવતામાં આવે છે.
બ્રતઅલ્પ કરવા શરીર જીવનમણી જીવા નહિ કરનારો, કાંચંત દંખ
કરવામાં કૃષણ, પારકી બાળમાં હૃદા, અનધારા, અંગરમણક આચાર
પગેરે ઘણીલાર ભરના ખાને છે. (અંગરમણક આચારનની કથા
૨.૩ ગાથામાં છે.) ૧૬૮ થી ૨૦૧.

હરદ્વારા લખમાં કેવા અનુભવ થાય છે, તે જણાવે છે.
જગતાલમાં દાવાનાખની જવાબાધારોની શ્રેષ્ઠિમાં જન્મા સથળની અંગે બની
જ્ઞાપ છે એવા હરદ્વિષાને અને તેની સાથે રહેતા અને હુંથી ઘરતા

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

હુલે પ્રશ્નેનો શુક્રના (ભૂતુન) ભવાની જીવનપ્રથમાંથી હુંબો
વધુલાય છે. કે જીવ ! જીવખગતી અનિની આજ ઉપર જીવનો
બટકાનું તન દેખીને નિદ્ય લોકો ખાડી એયા. એવા ભૂતુના જીવની
વિવિજ પ્રીતાને તું કેમ સંભરતો નથી ? કિકાટીના મોકલેણા
કૃતરાણો, ભૂતુના કાનને પોતાના દંડો કે પકડે છે. પછી એમ ને
એમ એવા ઉપરથી કરીને બહિષ્ઠ પડાને જ્યા છે. તેવી ભૂં જીવને
ખૂબું વધુને પદ્ધતિ નાથી શક્યું નથી. એવામાં પિકડી
અવાનું વિશેષ મરણને પામ્યો. તેણું રાઘુભૂતની પિતા અદીને જુદુ
થાયો હતો, અવાના પરિવર્તનની રાઘુપુર એને ઓળખની રાખ્યો નથિ.
એથી એની પીઠનું મંસ ખાતો હતો. તેવાં મણિને પ્રતિબોધ
આપો, (સર નામના રાજકુમાર કાલ કે ૧ જાન્યુઆરી ૭૫.) ૨૨૦

એવે દાધીના ભવામાં અટી વિભાગી કરેલા હોય છે. એચ્છેના સ્પર્શમાં લુણી થઈને બાળમાં પડેલો દીન બાદી કેટલાય દિવાલોથે ખુલ્લી કોણ થાપ છે, પરી મુજબ રસ્તોને માર્ગથી દોર્દાંદી રીતે સેકાં વૃદ્ધાના એ વાદે આપી રહ્યા હોય છે, તાં હોય એ

34

અનુભૂતિ કરી શકતે હોય એવી વિષાણુદ્વારા જીવનની અનુભૂતિ કરી શકતે હોય એવી વિષાણુદ્વારા જીવનની

અને માણિકના ભવમાં કેવનાખેલાં હાથે કર્દેલાય હોય - જેણાં
અને માણિકના

બંધાયો, શરણો વડે છેદીને અભિનમાં શેકડા મુકાયો, આવું કરીને
પાપી અનાખીએ તને મરણીના ભવમાં ખાયો. હે જીવ ! તેને હું
ખાડ કર, તીકા લક્ષ્મિયાને વડે હૃક્કા કરીને ઉક્જાતા તેલખમાં રાજ્યો
અને ખૂસ થઈને તેઓને તાંત્ર ભસ્યા કુદુ. તે તે ભવોગે જીવનો
ને જીવનો પણ અભિનમાં રોકીને તેવા પાપી માઘસો તેને
શીખલીને મારીને ખાડી ગયા. અરસપરસ ગુણીને ખાડ જીવનમાં
પ્રવૃત્તિમાં તરફર એવા કુડ, અતિકુર જીલચર જીવને તને જીવનો
એવો, મોહમાં પકડ્યો, વળી એમાંથી હું છુટ્યો, હરી પકડ્યો અને
ગુણી જીવને પેટમાં હિંદારી દીધો, અરસા અનેક ધારણાપૂર્વકાં મર્યા,
આ જીવે મલ્લય એવિં જીલચર જીવનો ભવમાં અનુભવ્યો. લોકાના
કંઠને છેડે વળગાપુરી માસ ઘેરે ભાવાની વરસુના લોલનામાં જીવના
સ્વદદને આપીનન યદીને ખાવા જીતો ગણે કંઠે દીધાંઝાં અને પક્ષી
તને પક્ષી, શાપીને શેકીને ખાવામાં આવ્યો. સુમિત્ર નામના જીવને
પોતાનો વધુલાયમાં વધાયો પુર, હે મરીને મલ્લય થયો કંતો તેને
દોડાના તીકા કાંટાદ્વારે પકડ્યો. શારી મુનિને જીવજીવનને
મહામુખેલીએ છોડાવ્યો. (સુમિત્રની કથા ૧૫ અંશમાં છે.) ૨૨૫
થી ૨૩૬.

પદીઅનો ભવમાં બીજી નિશ્ચિન જીવને હું નાભા કરતો હતો
અને મોટા પંથીનો તને ગળી જરૂર હતું. એ પ્રમાણે દીન એવા
બીજા જીવને હું જીવ આપતો અને બીજા તરફથી કુદુ પાયતો હું
સંસારમાં જાયો છે. કરીદ પગની દાતો અને યુંચના પ્રાણનું
કેટાંધું નાનાં પંથીને મારી નાનાનો અને બીજી જીલોથી જીલાં,
હંલા સમયસુધી હું બાજ આપ્ય ખસીના ભવોમાં રહ્યો છે. અજાનથી
પારાલાંનો નાંદાયા, સેણગતા અનિનયમાં પકડ્યો, ખાવાની વરસુના

લોલાનો ખોટા રાખેલા જીલાઓમાં અટક્યો, બધાયું અને બલાયા
કરાયો. કુકડાના ભવમાં બીજા વેરી કુકડા સાથે બહારની નાખના
પ્રાણરથી અનેકપદર અંખો કુટી, શરીરનાં અર્વ અંગો બેદાનું ગચ્છાં
અને એંતે મરણને શરીર થયું પકડ્યું. ૨૩૫ થી ૨૩૮

શ્રીકા (સ્વરૂપા) ભવોમાં કેદાનાની જોમ પાંજરામાં પુરાયો,
તે પહેલાંની અવસ્થામાં પોતાની પ્રિયતમાં સાથે શાલિ વરેરેના
બેતરોમાં કરેલી કીયાયોને ખાડ કરી કરીને હું જીવ થયો અને દિવસે
દિવસે શીજ થયો. પૂર્વ અવસ્થામાં જીવના પરિવાર સહિત અંગુઠાના
વનમાં સ્વસ્તાન્યપણો કરેલી કીયાયો અને હરદુરુ કર્યું વરેરેને ખાડ
કરતો હું ખેડ પાયો અને મરાયાસી પાંજરામાં જો ક સાથેલો
રણો. ટીકા નાખવાથી નિબારીએ ગંઠેથી પકડ્યો. ક્રૂજૂતા અને
વિધાય કરતા તને બિલાડી આઈ એઈ હું તે પ્રસંગ ખાડ કર. એ જી
સુધાના ભવમાં દ્રશ્ય મુજલ દાદના મંપુષ્પોં રામતા એવા હાંના
પુરુષભાગના તારા વિતાએ કાંચાચી બાંધી પાંજરામાં કુથ્યો અને
બિલાડી ઘણેલી તારા પુરુષભાગની પાતાએ જરા પાંજરું ખુલ્ખું રહી
જીતો પકડીને મારી ખાંદો. (બસુકા વસુકમતિના પુર વાસુકની કથા
થી ૨૧) ૨૩૬ થી ૨૪૨.

આ દીતે તિજુલિઓનું કથાં કાસંઘયતા હીપ સમુદ્રોમાં, બદ્ધલોકમાં
અને આખોલોકમાં અનેક પ્રકારનાં તિજુલો દે અને તેને વિવિધ
પ્રકારનાં દ્વારા સહજ કરવા પડે છે, એમાંથી કટલું કટ્ટી શક્કાય ?
શિયાળામાં જીથાને ઉદ્ઘાસ થઈ ગયેલાં નાટી અને સરોવરનાં
પારીઓનાં અનુભૂતાં શીતાં એવા દીમતે થયું અંગોપંગ જીકડાનું ગચ્છાં
અને હંડાં ફાટી જવાબી મરણ પાંચી ગમેલાં તિર્યાં થયાં જેવાનાં
આવે છે. કોમાસામાં વૃદ્ધ નિર્યેની જુનીન પ્રયર રહેલાં કેટલાં

પદ્ધતિની વનના પ્રાચીન પ્રદેશમાં દસ્તાવેજ ગયાં અને ટાઇલી મદ્દી ગયાં. તે અનુભાવ એવો તિથિને શરીરમાં રોપાઈ પડ્યા અને અથવા સપુત્રની થાકુર લાદે તેમની વિકિલ્સ કે મંત્રાદિ પ્રક્રિયા કરી કેર૆ હૃતારવાની મહેનત કોણ કરે? પ્રદૂષના જરૂરમાં કેટલાખનાં દુષ્ટાન કર્યું નાખામાં અને છે. નાક વર્ષિવામાં આદે છે. પુરુષ અને કાળ કર્યા કરાય છે. બાળ, લાગ, રામ દેશ વનેરેનાં અનુંત દુઃખો રહેલા છે. લાગુ જીવોને ઠગવાયી, ખોટા તોલામાપવને દેપાર કરવાયી, આર્તધારનમાં લાખલીન રહેવાયી, શરીર, ધર, કુર્ક્કા, આહિની વિસ્તાર, ખોટા રેપરામાં દીજોને લેવાયી, કપરથી ભરેલા વિતાવે છુપ આવસ્તિનગરીના વિકિની જીમ અનુંતવાર તિથિયના અધ્યાય અંદે છે. (આવસ્તિનગરીના વાલિયાની કથા જાચા ૧૬) અન્તો કાળ એકેનિધમાં અને સંઘાતો કાળ ગાસપદ્ધામાં તિથિયાંતિમાં કાઢીને કેટલાં જીવો મધુષ થાય છે. તેથી કલે મનાખાતિનું વહિન કરીયું. ૨૫૩ થી ૨૫૦

મનુષાગાંધીની લાભના

કાન્દિલિ, એકાંકુદિ, એનુંભુકુદિ અને અંતર્દીપમાં કેટપણ ધ્યેલા એવા અનેક પ્રકરણના મધુષાં છે. તેમાં પણ પરમાયધી કંઈ સુખ હોય તો હે જ્ઞાન! વિચાર. એલભાન અને અદ્યાત્માનાં મધુષુદીને સ્વરૂપ હોય છે. તેનો મિદ્યાકૃષ્ણ વિવાર કર. મેહરાજને મધુષુદીને અધીષ્ઠલો હોવી લાલને જેમ ચોરને જોલમાં નાંદે, તેમ અધ્યક્ષિમાં જરૂરમાં જરૂરને પરવાપણે નાંદે છે. ગંધીજી, પ્રત્યે ધ્યેલાં જીવ માનાનું લોલી અને પિતાનું લીધું એ હંને લેવી ધ્યેલી અપવિત્ર વસ્તુની પ્રથમ આદાર કરી પોતાનું શરીર બનાવે છે. એ શરીર આત દિવસ કલાક (પ્રચાર) હું રહે છે. પછીનાં સાત દિવસ અન્યું

(કાંઈક ઘણ) હું રહે છે. અન્યું મધુષી દિવસો જ્ઞાન પ્રદીપો થાક છે. પ્રેરણાંથી જીવન (ચાર મુખ્યાદારી મૌખી પેશી) થાય છે. પદેલા મહિને માંસ પેશી એક કંઈ સુન એક પદ પ્રમાણ થાય છે. (લગભગ ૩૧૧ તોકા) ઓઝે મહિનાં ધરા થાય છે, એજે મહિને માતાને દોહારા ઉત્પ્રા કરે છે. વૈશ્વ મહિનાંથી માતાનું અંગોધુંાને વિકસાને છે. પાંચમાં મહિને બે થાય, બે પદ એને એક માણું એ માંચ અંકુરા કૂટે છે. છેદ મહિને લોલી અને પિતા થાય છે. સાતમાં મહિને બારાંથી અધાસિની ઘર્યને ૫૦૦ પેશી અને ૭૦૦ નાંસો, નવમનાંથી (મૌખી નાંસો) દાઢી અને માધ્યમનાં વરાણું લાખ દોસ્ત ફૂલની રથના કરે છે. દાઢી અને માધ્યમનાં દાઢ રૂપાંથી રથના કરે છે. આંદે મહિને દિવસના તેથી અરિત આ કોંડ રૂપાંથી રથના કરે છે. આંદે મહિને લાગભાગ તેથી અરિત અન્ય જીવ છે. એઝાંદારદર્શું આંદું શરીર બનાવે છે. બદ્દો ને સામી કિલ્યોલેર અફોર્ચાન (દિવસ) છુદ વાલાનું રહે છે. ૨૫૧ થી ૨૬૧.

એક ગલ્ફમાં ઉદ્ઘાટની નાથ થાય જાનો જુને છે, એમાંથી એક-બેં જને છે. બાકી બધા નાંસ પાની જાય છે છ છે. પૂર્વાંદર્ભી વૈદ્યિકલભિન્નાંથી જીવ કોઈ રાજાની રાઢી વાંદે ના ગર્વમાં આવો હોય તો તે ગલમાં રથ્યું પદું પુદું દગેરે મહાપાપે કરીને નરકમાં જાય છે. આવો રૈનીકલભિન્નાં જીવ અન્દર મૈદાને પાંચો લોધ, એવામાં દુધાનનું લાંદર અનેલું સાંઘળનો ગર્વમાં જી રહ્યો રહ્યો, જીવ મદ્દાનો બાંદર કાઢીને દુધિકલભિન્નાં લાંધી, ખોપા, રથ, પાદરણ વળેરેને જનાલીને લાંધી કરી, દીદળાની મદ્દી નરકમાં જાય છે. કોઈ જીવ ગર્વમાં હોય તેની જાતા મુનિરાજ પણે ધર્માદ્યમશ સંભળાના ગર્વ હોય, તે મહાસંભળી કોણ લારે પેટના રહેલો હોય પણ મધુષાંબળી શુલ અધ્યાત્માદ્યમાં થઈને તાં જ

મરણ પ્રાપીને દેવલોકમાં જાય છે. આ દીતે ગરુદમાં રહેલો જીવ
દેવલોકમાં અથવા નરકમાં જઈ શકે છે. માતા ત્રિભતી બ્રહ્મ-
પુર ત્રિભું છે, જગતી હૃદાય ત્પદે જીવો છે. માતા સુખી હોય ત્પદે
જાન્મ સુખી હોય છે એને માતા કુદ્ધા હોય ત્પદે ગરુદ કુદ્ધી હોય
છે. માતાની વેષાચાર કોઈ વાતો નથો, કોઈ વધાતે પણ
વાળો, કોઈ વધતે વાંદી વશી અધેરો ગરુદનો આકાર હોય છે.
આટી દીતે ચારે તરફથી બન્ધિયરમાં રહેલો, મહાવાદ અધ્યાત્મિક
વિશ્વાસી હરેબા કોણથી રહે તેમ, જીવ વાખ્યાસમાં રહે છે.

તપાવની અંદ્રા જાતી વાલ કરેલી સોયો વે આજા થિયેમાં
દીપાદેલો જોગ છે દુઃખ પાયે, તેનાથી આદેશ હુંકાર જોગમાં
જોગ મોષે છે. રે અથ હંત જેના એકભવિતામાં પિતા, અદ્ય,
માંસ, લોક્ષ્ય, શ્વાસ, વિદ્યા, મુદ્રા વિદ્યાની એકભવિતામાં રહેતી
અધ્યાત્મિક વિદ્યા થયેલ અને રેણુ અદ્યાત્મિક એવા ગાંભીર્યાની ઉદ્ઘટની
ઓ વરસાદીથી રહે છે; એમ ઉંચુકું જે અધ્યાત્મિક-કાળ કરેલી
દાખિને જેમ જાતરડામણી તાર નેચાય, તેમ નેચાણો નીકળે છે.
યે જ્યા છે. રે અને એની માન હંત પણ એવી
તો તે મંત્ર હંત દે અને એની પદ્ધતિ પણ એવી પદ્ધતિ
તે વધારે તેને ગંગાની પણ કરતું થાયો જાયો એવી પદ્ધતિ
છે. તાં એવાં કોઈનું અધ્યાત્મિક પદ્ધતિ નથી એવી પદ્ધતિ
એ એવાં હોય. એ એવાં એવાં એવાં એવાં એવાં એવાં

જાતિરમરષ્યાનાની પોતાની પૂર્વની હેઠળ વાલી જાહીને તથા
ગભુવાસનાની હુખોની અનુભવ કરતાં, ગભુમાં રહીને જ અભિવ્યક્તિ
કર્યો છતો કે 'દીક્ષાન' પોચ ઉપરની થાઉં એટલે આરિન અભિવ્ય
કરીને બ્રાહ્ર પણું, જેથી આવા અભૂતવાસમાં આવતું ન પડે. એ
નિલકણેના પ્રાત્ર પૂર્વ પૂર્વન એવાસ્થાની દ્વારા વિના જ ઘરિતું હતું
કર્મ ધપાવી મોદે નાય, ગતિલકણેના (શ્રી)
૨૬૮ થી ૨૭૨.

12

1

३४. ग्रन्थालय देवता समाजसेवको अधिकारी तथा नियन्त्रक, अपनी

۲۷۰

અને એવા વિષયોની જાતીય સર્વોચ્ચ કાનૂની પદ્ધતિ હોય, તેણું આપણે બાળ મનુષ્યોની જીવની પ્રતીક્રિયાની વિશે અનુભૂતિ કરી શકી નથી. અને એવી વિષયોની જાતીય સર્વોચ્ચ કાનૂની પદ્ધતિ હોય, તેણું આપણે બાળ મનુષ્યોની જીવની પ્રતીક્રિયાની વિશે અનુભૂતિ કરી શકી નથી.

‘*What is the meaning of this?*’ he asked.
‘*It is the meaning of the world.*’
‘*What is the meaning of the world?*’
‘*It is the meaning of life.*’
‘*What is the meaning of life?*’
‘*It is the meaning of death.*’

9

5

ESTATE PLANNING

କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ

શ. તે મહિરસાં ભાવીકરતન ૧૯૦૨ જિલ્લાપ્રદિપમાટો છે, એ મહિર
અનુભૂતિની પણ કાઢી ન કરી શકતું હતું કરી શકતું હતું હતું હતું હતું

କାହିଁମାତ୍ର କାହିଁମାତ୍ର କାହିଁମାତ୍ର କାହିଁମାତ୍ର କାହିଁମାତ୍ର କାହିଁମାତ୍ର

અનુભૂતિકાળ ભરેલા હાવની છ. ૩૨૬ એ ૩૩૪

ବେଳକାଂ, ଉଚ୍ଚା ଅନ୍ତିମ ପଥୀ ଶୋଭିତ ତଥା ଶ୍ରୀଜା ଅନେ ସେକୁହି ପଦୋଧୀ
କୁଷାଙ୍ଗ ଏବା ପ୍ରକଟିତ ପଦୋଧୀ ହେଲେ ତଥାରେ ବିଟାଯେଣା ଛି । ବ୍ୟବନେ ଫରେ
ଦରଦାଖାଲୀଙ୍କ ଅନ୍ତିମ ଭାବରେ ଛାଇଲେ ଛି । ତେ ଦରଦାଖାଲୀଙ୍କ ଅନେକ କୁରକରାତ୍ର କେବଳ
କରେ ଛି । ଦେଇ କାହାର, ତୋରକ କଂଚନକାଶରୀ କୁରିଲିଲା ଛି । ପଢ଼ି ତେ ଦେଇ
ଭାବନୋମ୍ବ ରଜନୀରୀ ଅନେକି ପୁରୁଷଙ୍କୁ, ରଜନୀରୀ ସେକୁହି ଘାରଭାବକୁ,
ଶ୍ରୀଜା, ଆଜନୀ ଥିଲେ ରହେଲା ଛି । ତେଜଶ୍ଵର ଅନେ ମନୀଳ ଏବା
ମନୀଳିଟି ରଜନୀରୀ କୁରି ଦ୍ୱିପନ୍ତା ରେମଳ ଅର୍ଦ୍ଧରେ ପାଞ୍ଚ ପଦିନା
ଆଂଗରିଲିଫ୍ଟ କୁରି ଦ୍ୱାରା ପରିଚାରି ଦେଇଲା ଛାଇ । କିମ୍ବା, କିମ୍ବା, କିମ୍ବା,
କିମ୍ବା, କିମ୍ବା, କିମ୍ବା, କିମ୍ବା, କିମ୍ବା, କିମ୍ବା, କିମ୍ବା, କିମ୍ବା, କିମ୍ବା,

અધ્યાત્મ

କବେ ଦେବଗତିନୁ ସ୍ଵର୍ଗପ୍ରଥମେ ପଥୀ କହିଲୁ. ଦେବୋନା ଭବନ୍ୟତି, ଧୂତର, ଝଳିମିଶ ଅନେ ଦୈମାନିକ ଓ ଚାର ମେଦ ଛି. ଉଥ ପ୍ରକାରନା ଅତରନ୍ୟତି ଦେବୋନା ନିଷାକାରସଂଖ୍ୟାମୌଳି ଭବନ କହିଲୁଥାଏ ତେ କୁଳ ସାତ କିମ୍ବା ବୃଦ୍ଧତର ଲାଭ ଭବନ ଛି. ଅଭବନା ବହାରାଯୀ ଗୋଟିଏ, ଅନ୍ଦରୟୀ ଚାର ପୁଣ୍ୟଦୟାମା ଅନେ ନିର୍ଯ୍ୟେତ୍ତୁ କମ୍ପନ୍ୟ କମ୍ପନ୍ୟ କେବଳ ଛି, କେବଳନ୍ତେଥି

અને મૂર્તિઓ વડે પુવિએ બનેલા તથા મન અને નેત્રને સૈધું અપુનાનાં એ ભવનો છે. જેવાં અવનુષિતનાં ભવનો છે તેવાં જીલારદેખેલાનાં અસુખાલ રહેલો છે. તે પણ તેવાં જ સુંદર અને જિનમંડિશેલી અહિત છે. તિરફળીયાની જીયાંદિખેલીયોનાં અસુખાલાનાં વિમાનો ઝક્કિદાનોનાં બનેલાનો અને આપી કોઈ (ક્રમ)ના આકારે વિમાનું હજુ હેઠાં રહે છે. અને વિમાનો કુલ ચોરાણી લાખ પોજનના વિસ્તારથાં છે. તેમાંના કુટલાક વિમાની સંખ્યાનાં હે. તેમાં રેણુના ભાગના પ્રસાદની પર્કિસ્ટેલો શોભી રહી છે. તે વિમાનો અનેક આકારનાં છે, દરેકને કરતી પ્રકાર વેહિકા છે. પ્રાજ્ઞાનિક, વેજુન્નતી પ્રકાર અદ્દિના સમૃદ્ધી શોભાની એ વિમાનો મધ્યમ દ્વારાદેખાયાનાં અવનુષિતનાં ભવનોની સમૃદ્ધિ કરતો અનુસૃતી જીવન આપનારાં છે, તો જે તેનો ઉપલોચ્ચ કરી રહ્યા છે, તેમનું જુદે કેવું? જીવા થી એવું

જીવસાસ્પદતા, જીવિયાતિ ચારિતાદ, અકામનિર્દીપતુ અને અજાન તપદા, જીવો દેવલોકમાં જીવ છે. જીતોનિકિનાગાનીનો રેખા, વિશ્વાખાનગાનીનો ધનજ્યા થેથી, જેખુક (શિયળ), પામલી લાઘવાને આ વિષયમાં દેખાતો છે, (જીતોનિકિના રાજી કશી ચાલ્યા ૧૧૨, ધનજ્ય શેરનની કશી અધ્યા પુછી, રામલી તાપસની કશી તેજ કર્યાં છે, કંદુની કશી ધ્રુવાણી, શીલવાળ, દાન, વિના, દાય દેખેરુ ગુણવાળ, નાદ કાન્દુનો વાળ, વિદ્ધ જીવો શેલિપુત્રાધ્રાની જીમ પરલોકમાં દેવગતિમાં જાન છે. (ભૂવનની કશી ગાયાં રૂપ) ઉરાણ થી તેઓ

દેવધૂમાં ઉત્પન્ન થયેલા દેવો જુદુ કર્ય કરે છે, તે જીતાય છે. ઉત્તમ રાન્નો વડે માનોહર એવી ઉપાય વાલા તે કોણું જીમસ્થાન છે. તેમિંથું માનુષીય અલિપુરિકા બિંદુ રાન્ના જાણા છે. તે શરૂઆતાં કોઈ અનુભૂદ સુંદર દેવધૂથાની નીચે દેખ ઉત્પન્ન થાય છે. અંતર્મુદ્દિનાં સુંગું શરીરવાળો થાય છે. પછી તે શ્રેષ્ઠ ઉપધારી દેવ લેજને અર્થ વિદ્યાને માટે જીવ છે. તારપદી સામાનિકદૂષ મ્રદુન તેનો પુરુણ વાળીને કોઈ થાય છે. તારપદી સામાનિકદૂષ મ્રદુન તેનો વાણી પરિવાર અલ્લાને જાય જોડીને જીવ અને વિજય શાન્દો કૃતું અભિજનદાન અપે દી અને કે કે દેવાનુંપણ ! આપે કુદા સરબરી દેવની અલ્લિ પ્રાપ્ત કરી છે. તમારો પોતાનાં પુણ્યથી પ્રાપ્ત થયેલ એ અલ્લિને દીજા મુદ્દા લોભવો. તારપદી તે વિદ્યાનાં ચિન્તાની ઘણી રિચા કે છે - પુરુણાં મે દાન, શીલ અધ્યાત્મ તપ વગેરે જુદુ કુ જેથી એ દેવની જીદે મળી ? અનુભૂતિને ઉપયોગ આપીને પોતાનો પૂર્વભાગ જુદુએ છે. તે પછી એમ વિચારે છે - મારે આદી કરવા થોએ કાઢુ ક્રુદું છે ? તે દાખે પરિજ્ઞાન કરે છે, કે સ્વામીના કરીને સિદ્ધધારાનાં ૧૦૮ પ્રતિભા તથા રેણુમાં ધાર્મલા ઉપર રહેલા ધીરાનાં જાગ્યાનેમાં લગેવાનનું દાખા, અસ્ત્ર વગેરે છે તેની પૂર્ણ કરી. સર્વ કર્તાઓ આ પ્રથમ કર્તાનું છે. પછી તે દેવ દેવધૂનની કિર્તિ, એ દેવધૂથ વલને પહેરે છે. સાંગેલિક વાર્ષિકોના અવાજ આદે અનુભૂદ જીદું બોલતા દેવતારોના જુદ સાથે સંવરણ અને જીતાય પાણીથી બદેલા જુદમાં આવે છે, તાં જીલ મજજુન કરે છે, પછી અભિમેક સભાને જીલ પ્રવેશ કરે છે. જીલ દેવગતિમાં જાન છે. (ભૂવનની કશી ગાયાં રૂપ) ઉરાણ થી તેમાં પ્રવેશ કરે છે.

તે પછી તેમાં સેવક દ્વારા સ્વાભાવિક તેમજ વિકરણ ઘણિકાશ
પોરે તથા લુંગાર વગેરે ઉપકરણ બણીને કીરતસ્મદમાં તેમજ
પુષ્પરસમુક્તાની જ્યા છે અને ભંગારી પાણી અને દ્વારમ કમળી
આખડા કરે છે. મદુઅહેતામાં રહેલ માંગ, વરદામ, અભાસ વગેરે
તીથીના પાણી અને પચાણ માટી લાવે છે તથા ભરતાદીઓની માં
રહેલી ગંગા, સ્લિપ, રક્ષા, કલપતી વગેરે મહાનદીઓના બંને
કંકાની પદિક માટી અને નિધિ જ્યાને આખડા કરે છે. લઘુલિમની
અને દ્વારા પ્રમુખ કુલચિહી પર્વતોમાં જઈને સર્વ ઝરતિના દુર,
ઓછાએ, સિદ્ધાંત, સુગારી, માણ વગેરે લાંબે છે. ચાર ગોળ
વી તાદ્યા પણ તુંની માંગ, વરદામ, અભાસ લાંબે છે.
માલાદિવિદેહસેવિ વિજ્ઞ્યોમાં માંગ, વરદામ, અભાસ લાંબે છે,
સંનાં પાણી અને માટી વગેરે લાંબે છે, અંતર નાદીઓના પાણી
લાંદ આંદે છે. કષકારદુર્દુર્લોમાંથી તથા ભદ્રશાલવનાનાથી દુર
વગેરે લાંબે છે. નંદનનાંથી બ્લૂવનાંથી, સૌમનસ્તવનાંથી
ફલદી માળાઓ, પુરુવનાંથી સુગારી પદાણી અને દુર (એક
જીતની પચિન સુદર માટી) વગેરે લાંબે છે. એ જીથી સુગંધી વર્ષાનો
પાણી આંદે મેળે છે. ૩૬૦ થી ૩૬૭

નારાયણી પોતાના જીણને નાય ઉત્તમ ધ્યેય કેવને
ઉત્તમ જીણની માણાનોથી અહિત કર્ત્ત્વ તથા કંભળના
દાંકાશાવાળી કથળોવડી નાચરાવે છે. તે દાખતે કેટલાક દેવો
આંદુદ્ધૂર ચાલ, કેટલાક કુદુલિમ વગેરે છે અને કેટલાક
અદીજનાની ક્રમ લિન્નાદાપણી બોલે છે. બીજા કેટલાક દેવો રતા અને
કન્કનાની વરસાદ વરસાદ વગેરે છે, કેટલાક દેવો સિદ્ધાંત કરે છે.
આલિરીસે ઘણા લંઘનામાં અભિપ્રેક કરાય છે. તે પછી તે દ્વા

લાંબી છીએ ને મુદ્દા અને કુદુલિમના જીણ અધ્યાત્મ અધિત કરીએ
દેવોના પરિવાર સુધિલ અંશકાંદરાયામાં જીણને આલીકારો આલીકારો એલાકેની કે કુદુલ
છે. પછી વાતસારાના જીણને સોનાના અસરદાળાં, દેવતાના
કુદુલ અને નિર્મિનાને અમલાદાનાર, રતાનાં પુસ્તકી વાંચે છે. પછી
કાથાની કુદુલની જીણને વિકિપ્રથી કુદુલનોને દીર્ઘ
નાદ પછુંને સિદ્ધાંતનામાં જીણને લક્ષ્યપૂર્વક કુદુલનોને દીર્ઘ
કુદુલ અને પછે સિદ્ધાંતનામાં જીણને પરિત કરી, પછી ના ઉપકરણો
રહેલા પુલાયોમાં રચાવાયાં આદેશ ભગવાનના અલ્લિની પુલ
કરે છે. અને તાં જ રેખાની પુલની લાંબી હોય સિદ્ધાંત ઉપર બેસે છે.
કરે છે અને તે જી રેખાની પુલની લાંબી હોય સિદ્ધાંત ઉપર બેસે છે.
આલિરીસે પુલનામાં સુકૃત કરીને, દેવલોકમાં દ્વાપરે દેવસાં અને
રદ્ધેલા પુલાયોમાં સુકૃત કરીને, દેવલોકમાં દ્વાપરે દેવસાં
તે જીલો બઢું સુધી હોય છે. અને કુદુલ અને કાલુદુલ
કુદુલ મોટા કુદુલને પારે હોય છે. તે કુદુલ આલુદુલ
કુદુલ મોટા કુદુલને પારે હોય છે. અને કુદુલ અને કાલુદુલ
કાલુદુલ છોધ છે. કાલુદુલ દાનાળ પદ્દે છે. અન્યોની કુદુલ અને કાલુદુલ
શોધા હોય છે. અંગડ અને કુદુલ આંદી સુદર અને કાલુદુલ
કરે છે. અધ્યાત્મ દાનાં કાલુદુલ અને અનેક અકારના
કાલુદુલ છોધ છે. અંગડ અને કુદુલ આંદી સુદર અને અનેક અકારના
કાલુદુલ છોધ છે. અધ્યાત્મ દાનાં કાલુદુલ અને કુદુલને તોલે છે. પુલાયોમાં કાંપાને

۱۷۴

卷之三

એ. સુપુર્ણને પણ કહી જાતી હૈ અને રિચર્ડ્સ મુજબ રૂપ કરે છે.
નિર્ધારયુદ્ધ કરે છે, વિવરનોમાં પૂતાની વલાનો સાથે વિવિધ
ક્રિકેટનો કરે છે. ચાના, મોટા, કલાક, ભારે, અદર્દાય, દરદુર વગેરે
જાળી શકે છે. એમાં બજીસે ખાડ કરે છે, તે અનુસારનાનાં
એવીએવી નિયમ આનંદ પ્રોફેસન રચના ભવનનાં રહીને અનુભૂતિ
ક્રિકેટ રાસ્ટ્રાન્ડ કરે છે. એની પણ પ્રાણી વિશે

॥५॥

શાસ્ત્રિકા પ્રાણિના વિજય અને વિનાયન

૩૭

જે હેઠળ કંપાની કરેલું હોય તે તેવાં જે માટે પ્રાણી બીજી વિધિ હોય તો જે

બીજી વિધિ હોય તે તેવાં જે માટે પ્રાણી બીજી વિધિ હોય તો જે

બીજી વિધિ હોય તે તેવાં જે માટે પ્રાણી બીજી વિધિ હોય તો જે

બીજી વિધિ હોય તે તેવાં જે માટે પ્રાણી બીજી વિધિ હોય તો જે

બીજી વિધિ હોય તે તેવાં જે માટે પ્રાણી બીજી વિધિ હોય તો જે

બીજી વિધિ હોય તે તેવાં જે માટે પ્રાણી બીજી વિધિ હોય તો જે

બીજી વિધિ હોય તે તેવાં જે માટે પ્રાણી બીજી વિધિ હોય તો જે

બીજી વિધિ હોય તે તેવાં જે માટે પ્રાણી બીજી વિધિ હોય તો જે

બીજી વિધિ હોય તે તેવાં જે માટે પ્રાણી બીજી વિધિ હોય તો જે

બીજી વિધિ હોય તે તેવાં જે માટે પ્રાણી બીજી વિધિ હોય તો જે

જીવી અશ્વિણી ભાવના

ન જનોદ્ગા સંસારે ભવતિ કથમય્યાતિવિરતિ: ॥

એ આ જાગુણીય કૃષ્ણમાં એક વિત્ત પૂરી થાયે

બીજી ઐનથી અન્યિ વિત્ત ઉંગળી યાથ છે. અન, દરન, કર્યાના

બોચોની વિધિની પ્રયત્ની છાડીની રહેણી એ એવી પદ્ધતિ નથી

બિપ્પદ્ગતાંચાર્વે સાધિત પતથાલો: પ્રતિપદ
નાનોદ્ગા ચિના ભવતિ પુનસ્યા તદ્વિઘકા
મનોદ્વાકાયે હા વિકૃતિ-ગતોધાત્રામ: ।

બિપ્પદ્ગતાંચાર્વે સાધિત પતથાલો: પ્રતિપદ

જાલદ્વેકા ચિના ભવતિ પુનસ્યા તદ્વિઘકા

મનોદ્વાકાયે હા વિકૃતિ-ગતોધાત્રામ: ।

ઓ મદરાખી દેવલોકમાં લીલીરદુર્ગાંનો અમદારદુર્ગાંનો લીલીરદુર્ગાંનો
દુર્ગાં તે લીલીરદુર્ગાંનો રાધા કૃષ્ણાંનો લીલીરદુર્ગાંનો દુર્ગાંનો લીલીરદુર્ગાંનો
દુર્ગાંનો અનુકોણ સંસારાંનો હોય છે. (એથેણું-નું) એનું
એનું (૩૮૭-૩૮૭) એનું

રેચાન કરવી, તીથીકરેની રહી નેત્યેની હું નેત્યેની હું નેત્યેની હું નેત્યેની હું
દેવલોકમાં આસ્તી નથી હું. અનું પુછો, સાચાનું હું નથી, એનું જો હું
અનું સુનું હું, મનોદ્વાકા વિધિને હું નથી, એનું જો હું
અનું નથી, એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું,
એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું,

એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું,

એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું,

એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું,

એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું,

એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું,

એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું,

એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું,

એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું,

એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું,

એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું,

એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું, એનું જો હું,

પદનું હોય છે. અનીશ દાટ અસ્વિધન હોય છે. કાળજી આગમાં પચીસ પદ મન્મહા કહ્યું છે. શરીરમાં આંતરથી બે હોય છે. તે પાંચ પદા વામ ઘંભરી હોય છે. એકસે સારક (૧૬૦) સધીઓ છે, એને એકસે સાત (૧૦૭) અમલથાનો છે. એકસો આંત નસો માલિખાંથી નીકળીને મસ્કસ્કુલી ગયેલી હોય છે. તે રસ્સરથી નામની નાંદો કરેલાય છે, એ બંધુર ફોય તો કાન, નાક, અંખ અને છાફને હોય છે. એમાં કોઈ જોણે લાદે કાન, અંખ, નાક અને છાફને હોય છે. તથા એકસે સારક (૧૬૦) નાલિખાં -ને જાણતી નસો છે. તે પગના તથીયાસેલી ગયેલી હોય છે, તેનથી જુદાનું જજ હોય છે. એ નાની અંગે જગતા ચાય તો માથામાં પૂર્ણ રાખા અંગપદ્ધું પગરે કંઈ આવે છે. તે સિનાય એકસો સાંનની નાલિખાં નીકળીને ઝડાના માટેસ્કુલી પગેલી હોય છે, તેના જે અંગોથાર, મણ મણ, બારાબર હોય છે. એ નાની નાંદા હોય રોગનાં જીવન અમાન, મૃત્યુના અધ્યાત્મ વિરલા અને છેલેણે સમશાનમાં જેવું જીવાન છુટે એવા આ ગરીબ હું મોહ કરવો ? વાણ, આલાર, વિલેપન, તંબોળ વગેરે શેર વસ્તુઓ પણ આ દેહના સંચોથે અનુભૂતિ હું જીએ પણ પણાં ગેડા પણાં, કોદર વગેરે ધરાણ એનાજ, મેલા દાઢણે વગેરે પણ તે તે પ્રકારના સંકારણને પામિને ઘોઉવામાં જીથું પણ નથી શકે છે. આ ઈતે આ પુરુષના આભૂલાં કાંસથે પરિવર્તન થતું હોવાથી જેટથું શીજિનાખાંની આરાધનામાં ઉપકારક ધ્યાય ગેટલું જ હું જુન માનું જીએ છે. એને દીતે પુરુષના પરિષામ એ સાધારણ એને શરીરના અશુદ્ધિયાને વિગારીને ઉંમાં કરુનારી ખૂબાની લ્પાળ કરુને કદ્દા અસહજની કોમ હે જવ ! શરીર અને બીજી બાલ વરદુઓનો ખર્માં પ્રિકારી થાય એ રીતે પ્રયોગ કર. (કદ્દબ વિનની કાચ વાથા ૩૧)

તે સિવાય નિઝી એકસો આંત નસો તિશ્યુ ગયેલી હોય છે. એનો બાહ્યના જજને કરનારી છે. એમાં કંઈ જુકાન થાય તો પેદામાં પુનાનામાં દેણાનો થાય છે. એ નિદ્વાય બીજી પદીએ પ્રિયાને પારાય કરનારી છે એને દશ કરુણાના (લાયકને) પરસ્ક એને અને ૩૦૦ નાં પુરુષના શરીરમાં હોય છે. એ બધાની શરીરનાં નાનિખાંથી થાય છે. એની પ્રિયાને અંધાં ગીરીસ એંગી અટલી દોષો કિસેર અને નૃપુસ્કને લીસ એકલી એલેણો અંદી હોય છે. એનુસો સાધ્યકો અને નાન ખમનાંનો (ફોરી

નાંદો) શરીરમાં હોય છે. આ નેહમાં મૂલ એડ અસ્ક (ચાર શેર), લોહી એક આલ્ફક, ચરબી અટલી આલ્ફક, માથામાં રહેલ મગજ એક પ્રસ્ક (એક શેર) પ્રમાણ હોય છે. (એ હોય માપ તે કળમાં મગપુદેશમાં પરિસ્ક હતું.) અશુદ્ધિ-મલ (વિલા) છ પ્રસ્ક, પિતા એક કુદ્વ (પશેર) એક કુદ્વ અલોચ (૬૬) અને અંગ કુદ્વ થૂટ છે. આ બધી વસ્તુએમાંથી એકલી વાપરે થઈ છુટ છુટ તો શરીરમાં રોચાની દુષ્પીયાનો થાપ છે. ૪૧૪ થી ૪૧૬

સ્વરીના શરીરમાં બાર હાર છે અને પુનઃપના શરીરમાં નાલ દાર છે; જેમાંથી નિર્દેશર અપવિત્ર પદશી નીકળ્યા કરે છે. આંતા માંસ, મળ, રાપિર અનુદિના અસ્કલેશપ અને શરીરમાં થૂટ પવિત્રતા છે? અથી પ્ર જીથી પવિત્રતા નથી. કરાય કુરુતરાણાની અભ્યાસ હું, કૃથિતોનાં નિવાસસ્થાન હું, રોગનાં જીવન અમાન, મૃત્યુના અધ્યાત્મ વિરલા અને છેલેણે સમશાનમાં જેવું જીવાન છુટે એવા આ ગરીબ હું મોહ કરવો ? વાણ, આલાર, વિલેપન, તંબોળ વગેરે શેર વસ્તુઓ પણ આ દેહના સંચોથે અનુભૂતિ હું જીએ પણ પણાં ગેડા પણાં, કોદર વગેરે ધરાણ એનાજ, મેલા દાઢણે વગેરે પણ તે તે પ્રકારના સંકારણને પામિને ઘોઉવામાં જીથું પણ નથી શકે છે. આ ઈતે આ પુરુષના આભૂલાં કાંસથે પરિવર્તન થતું હોવાથી જેટથું શીજિનાખાંની આરાધનામાં ઉપકારક ધ્યાય ગેટલું જ હું જુન માનું જીએ છે. એને દીતે પુરુષના પરિષામ એ સાધારણ એને શરીરના અશુદ્ધિયાને વિગારીને ઉંમાં કરુનારી ખૂબાની લ્પાળ કરુને કદ્દા અસહજની કોમ હે જવ ! શરીર અને બીજી બાલ વરદુઓનો ખર્માં પ્રિકારી થાય એ રીતે પ્રયોગ કર. (કદ્દબ વિનની કાચ વાથા ૩૧)

કાર્યગિરિજિતોઽપિ લશુનો નો ગાહેતે સૌરં,

નાજાન્મોપકૃતોઽપિ-હન્ત પિશુન: સૌજન્યમાલાભતે ।

દેહોઽખેષ તથા જહાનિ ન રૂફાં સ્વાભાવિકી વિશ્વતાં,

નાભકો-ઽપિ-વિભૂપિતોઽપિ બાધા પુણેઽપિ વિશ્વતો ॥

ભાવાર્થ : કૃપૂર એવે સુગંધી પડાયોછી પુરુષા-વિલેખન
કરવામાં આવે તો પણ લસણ ક્ષમારેખ સુગંધાળું બનતું નથી.
જુનથી માંગીને બ્રહ્મકર કથા હોય તો પણ કુદ્ધણ માણસ કરી
અજુદ્ધણ ભાગી નથી. એ જી દીતે ભાગનોને કેદ સુગંધી પડાયું
નિલેખન કરવા છોટા, ઘરી રીતે વિલુપ્તિ કરવા છોટા તેમજ કૃદ
ભાગન્યા છોટા પોતાની સ્વાભાવિક કુદ્ધણ છોટા નથી.

સાતમી લોકસ્વરૂપ ભાવના

આ દાદ ડેચાઈમાં ચૌદારજ પ્રમાણ અને પુણેદાદિન કોઈ
સ્થળે એક રોજ, કોઈ રૂપે બે રોજ, એમ વધતી રૂપના સાત
રાજકુમારી પદ્મોળાદવાળો છે. નીચે નરકાલાસ, હુર હેઠેનાં આન,
દૂરે અસ્વચ્છતા દ્વિપ સંકુદ કુરત આ લોકના સર્વદુપનું કિરતન
કૃદ્ધણને આટે, ઉપયોગ પૂર્વ વિચારદુર્ભ અથવા આ લોકના
સરભાવને વિચારવો. આ સંસારમાં માતા મરીને બીજા અદ્ધારું કુદ્ધણ
થાકે છે કુદ્ધણ મરીને પણી થાકું છે. દીકરો મરીને બીજા થાકું
થાકું મરીને પોતાને જ દીકરો થાકું છે. બ્રહ્માંથી મરીને શરૂઆતો થાક
થાકું છે. શરૂઆતો મરીને સોલીએ થાકું છે. એવું આ લોકમાં અનુભૂતિ
થાકું થાકું છે. જેવું સુકોશાલમુનિની માલાને બીજા નવ્યાં વિદ્ધા

થઈને એ મુનિનું શરીર કાઢી થાકું. અરેખાર આ જગતમાં જરાની
જરાની માં બેદજાંક છે. (સુકોશાલમુનિની કથા વિદ્ધા પછી) છે રેણ
થી ૪૩૦

સોઊંં જ્ઞેય: પુરુષો લોકનામા,
ષડ્રવ્યાત્માઉકૃતિમોઽનાદાનનક: ।

ધર્માધ્યમાકાશકાલાત્મસંકેતદ્વારે:
પૂર્ણ: સર્વત: પુરુણલૈશ ॥
લોક-દ્વારા ખમાલિતિકાય, આપમાસિતિકાય, આકાશાસિતિકાય,
ઝવાસિતિકાય, કાળ અને પુરુણ - એ છ દર્શય ભાગ છે,
અનાદિઅનંત અને શાશ્વત છે.

સુકોશાનાં પુરુણાનાં નહાનામ્ નાનાસ્થેનુંત્વતામાત્મનાં ચ ।
કાલોદ્વારાસ્વરસ્થભાવાદિમાયૈ, કર્માતોદ્વારાનિતાનાં નિયતા ॥
કિંન વિરે પાંચ કર્માંદ્વારેઓ કાલ્જિનો કેદ નચાદાલાં નાના રૂપને
પુરુણ કરતા અનાદમાંઓ અને પુરુણલોને નાચવાની રૂપભૂમિ છે.
એવં લોકો ભાવયાનો, વિવિધયા, વિજ્ઞાનો સ્થાન, માનસશૈખિતુ: ।
સ્થેર્ય પ્રાતે માનસે ચાલનીના, સ્પ્રાયેવાધ્યાત્મસ્તોલ્લઘ્યપ્રસૂતિ: ॥
એવી દીતે આવા લોકનું ભાવવાનો આવતું સર્વરૂપ, અનાની
સ્વરૂપાનો હેતુ છે અને મનની નિશ્ચલતા પામેલા લોકોને
અભાલિની-સુધારની પ્રાતિન્દું કરશ્ય છે.

આઠમી આશ્રમ ભાવના

માત્ર દુઃખથી લદેલા અને સંસારદારાદરમાં પ્રેરણો છુપ રોગ,
શાક, જીન, જરા, મરણાદિ જે જી કલેશને અનુભે છે, તે અવનુ-

કારણ આશ્વર છે. રાજા-દ્રષ્ટ, કથાએ, પાંચ દિનમાં, હિસા, જુદી આહ પાંચ મહાયા - એટા બધા આશ્વર છે. કરેને આપતાના હારું છે. રાજા-દ્રષ્ટને વિકાર છો ! જેમ માર્ગ પણલો વેદ કુષણને અહિતકરી જીવના છોટાં ખૂબાં ખૂબાં ખૂબાં કર્યા પરિદ્ધામ જીસુદ્ધ છોટાં લોકો અહિતકરી પાપકાળીમાં રચે છે. કોઈને દશ થયેલો જીવ ખૂબ, અથ અને ક્રમ અસેધને તરફથી છે, અને એવા કંદ્ધી આચરે છે, કે જેનાથી એઠા લોક એને પરલોકમાં હુંબી થાય. અહંકારથી ભરેલા જીવો જીવતમાં અધ્યયા પણે છે, હુંબાદી ગલાય છે, પોતાના ગુણોથી જીલ થાય છે એને લોકોમાં લાંઘીપાત્ર બને છે. માયાલી જીવ જેમ જેમ ઘણાં કૃપાની જીજાપુરે લોકોને રો છે, તેમ તેમ કર્મભલ એકઠો કરે છે એને ધોર સંસારસાગરને ભાડૂતો પાપોનું આચરણ કરે છે. મણ્ય ક્રમ જીવને ગળણે નાશ પણે છે. તેમ પણ્યી અતીલોન હું વિનાશ પણે છે. (મધુલાને પકડવા માટે લોકોના કંટા ઉપર લાગુંને ખાવાનો પદાર્થ તેને ગલ કે છે.) કોઈના વિષયમાં સર્વ ખાનગુણ્ય, માનના વિષયમાં ઊછિનાતકમારનું, માયાના વિષયમાં વિષિકૃતીનું, અને લોલાના વિષયમાં લોલાનંદનું દુદાંત વિચારવા છે તું છે. (ચુર વિ.પ્ર.ની કથા ઎ર થાય, ઊછિનાતકમારની કથા કર થાય, વાસ્ત્વિકાની પુત્રની કથા પુરગાય લોલાનંદનની કથા હું આશ્વયમાં છે.) એર થી રાએ જેમ મંત્ર કે અધીપતિ આર્દ્ધની અલાય વિના ઉત્ત્રિષ્યવાણ અને ખુરાણારા વિનાશને પણે છે, તેમ પ્રમતદશને પાનેલા પુનાને, સંતોષ અનુદી ગુજરોની સેલાય વિના પણે ઊનિદ્ધાર્ય વિનાશકારી ધ્યાપ ડ. કાન વળે પણે ઊનિદ્ધિયોના મુંઝાદેલા જીવોનાં દાઢાંતો અનુકૂળે

શાજુદુર, ઔદીપુર, ગંધિય, મધુપ્રિય, અને મહેનના કર્ણી છે. (શ્રોતેનિદ્ધિયના વિષયમાં રામ નામના રાજુપુરની કથા આચા હાર, અથું લીનિદ્ધિયના વિષયમાં શેરના પુત્રની કથા આચા ઉપ, પ્રાણેનિદ્ધિયના વિષયમાં ગંધિયની કથા આશ્ય ૧૩, રસના વિષયમાં મધુપ્રિયની કથા આશ્ય ૧૪, સ્વર્ણનિદ્ધિયના વિષયમાં મહેનના રાજુપુરની કથા ૨૮ ગાથાની છે.) હિસા, ઝૂર, ચોટી, મેધૂર, પરિઅલ, આ પણે આશ્રમેલારા કર્મો આવે છે, તેથી સમુદ્રમાં ચાહાલું જહાજ ફેમ એનેક લીનો વણે પાલી બદરાવાથી હુંબી જીવ છે, તેમ એ જીવ આશ્રમો લારા કર્માને છેલાણ કરે છે એને સંતારસાગરમાં હુંબી છે. એ પણે આશ્રમની આજતમાં અનુકૂળે લાલિતાંગ, પણકર, વજસર, વિષિકૃપુર અને સુંદરના હાંદાં અન્ધા માલસોને સેમજ્ઞા કેવા છે. (હિસાની બાળતમાં લાલિતાંગની કથા આચા ૪૯, મુખાવાની ખાલીતમાં પણકરની કથા આચા ૫૨, અન્દાદાન સેન્ધની વજસરની કથા આચા ૩૮, મેધૂરના વિષયમાં શિષ્ય નામના વિષિકૃપુર કથા ૩૦, પરિઅલના વિષયમાં સુંદરની કથા ૪૩ ગાથાની છે.) એ પ્રમાણે આંદો આશ્રમ લાદના પુણી ધર્ય. રાંધી રાંધી

ચાવાલિકચિદિવાનુભૂય તસ્મા કર્મહ નિર્જીવિને,

તાવચાશ્વશાત્રવોઽનુસમય સિદ્ધિનિત ભૂયોગ્યિ તત્ત્વ.

હા કાણું કથામાશ્વરપ્રતિભટા: શવચા નિરોહું મચા,

સંસારચયતિમીષણાનમ હા મુદ્દા: કથં ચાચિની? ॥
જીટલાના કેન્દ્ર અનુભવ કરેને અમારા દાદે શિષ્યાલાદી કંની
નિર્જીવા કરાય છે. એટાનાં તો આશ્રમ-શરૂઆતે પ્રતિસમય બીજી
ધર્માં કર્માનું સિદ્ધન કરે છે. હા ! દુઃખની વાત છે કે - એ

અપાશ્રવણત્તુની ને ખાડે કર્ય રીતે રોકડા અને આ ફોર ભષ્પક સંસારમાંથી મારી મુક્તિ કરી રીતે છે?

નવમી સંવર લાપના

આચેમમાં કહેલી રીતે છે સારીરીને પૂછીકાયાદ છેવાને જીજીને એ સર્વ જગ્યોની રેણુ પીઠાળ આલાની જેમ કર્ય છે, તે જીજ આશ્વદારો બંધ કરી સંવરનો આદર કરેનાર હોવાથી ક્રમભલાન હોપથી લેપાતો નથી. કે જીજ ! જો હું દિવલસુને દિનસુને હોય તો નહીંથી જીવાતના વેરું એવાં હિસ્સાઈ પાપે, દીનિયો, કાપ્યો અને પોગો કું કુંનાં આશ્વદાર છે, તેને બંધ કરી દે. જીજ માંડી ખાંસે અપથી બોજાને લલ્છ હે તો હોને રોગ વાળા અટકે છે, તેમ જે જીજ કાપ્યોનો નિયંક કરે છે તેના આશ્વદો મૂલ્યથી રોકાદ જીય છે. ભાંચંકર કાળો સર્પ મંત્રદે વાર હોય છે, તેમ અતિબધીનાન કથાએ રોકાદ છે. કે જીજ ! ખૃતિ ઉપી રજજુવું અંકુશમાં રાખેલ રીન્દ્રિયો, દુરામદર્દે મેચીને ટેકાહેલે રાખેલ ઘોગની જેમ તને એટંતર ગુજર કરેનારી છે. મન, દર્શન, કાયાના થોગો, તે પણ સારીદીને અંકુશમાં રાખવામાં આવ્યા હોય તો ગુજરકારી હોય છે અને છુટા મુક્કવામાં ઓવે તો મદોન્ભાન હાથીની જીય શીલેરુપી વાળો બંંગી નાંબે છે. જીજ જીય દોષો ખસ્તા જીય છે અને જેમ કેમ વિષથી દર્દ વેરોંય આપતો જીય છે તેમ તેમ જીજનું કે મીલ હેઠે નજીકમાં હે. રાદ્યાં આશ્વદારી બારે જીય કરી સંવરણાવમાં આવીને સ્ક્રેચવા વિજયરાજ અને વિલાતિપુરના દસ્તા ખૂલ્યાં. (વિજયરાજની કથા રોડો, વિલાતિપુરની કથા રેઝ ગાથમાં છે.) જીજ થી ઓહ

સંયમેન વિષયાવિરતાચે, દર્શનિન વિતથાપિનિવેશમ् ।

ધ્યાનમાત્રમથ રોડ્રમજાં, ચેતસ્ : સિદ્ધાંતિન વિતથાપિનિવેશમ् ॥

કોંઢે ક્ષાન્ના માર્દવેનાભિમાને હુંચા માયામાર્દેનોઽભલેન ।

લોંઘ વાર્ગાશિરોદ્દ નિરુદ્ધાઃ, સન્તોષેણ પ્રાંશુના સેતુનેબ ॥
પુસ્તિચિત્તસુધીષેવમાજચ્યાન् ગ્રીન् વિજિત્ય તરસાધમયોગાન् ।
સાધુસંવરપદે પ્રવતેથા, લાપ્યસે હિતમાર્દ્ધમ ॥

જ્યાદાથી : અપાશ્રવના દારોને બધ કર્યા સંવર ભાવના નીચે
મુજુલ આવદ્યી જી દુલે. સંયમથી વિષ્પુય અને અવિરતપણાને,
સમભરદ્યાનથી મિથ્યાત્વની, આત્મ-રીતથાનાના સેતાત ચાહેતા એકના
સંવર કર્યા. શામાથી કોખનો, વિનયથી અભિમાનનો, નિર્મલ
સરળાત્મથી માયાનો, લોલ માનસસંવરનો સંલોધ્યી સંવર કર્યો. એથ
અષુલ્યાંગોનો, ગંગ ચુણિથી સંવર કર્યો. જેથી કલ્પના જાહારનુ
મહાન હિત પ્રાપ થશે.

દશમી નિર્જરા લાઘવના

૧. કન્કાવલી, રાતાવલી, મુક્કાવલી, લિલાનિકિલિત વાંદે
તપો વંદે પૃથ્વાકાળથી બાંધેલા કમ્ભાની નિર્જગ થાય છે. (ટીકામાં ૧.
કન્કાવલી, ૨. રાતાવલી, ૩. મુક્કાવલી, ૪. લિલાનિકિલિત,
૫. પૃથ્વાકાળનિકિલિત, ૬. લધુભક્તપ ૮. અદોતરતપ, ૯.
આંજિલ પર્ણમાનતપ ૧૦. સાત સપતનિકિલિત ચારપતિમા ૧૧.
સુદીપથ ૧૨. ચેતમથી, ૧૩. સર્વાગસુંદર ૧૪. નિર્જગથી ૧૫.
પુરમલખણ ૧૬. સૌલાંગ લધુભક્તપ, ૧૭. લિન્દિયિષ્યક ૧૮.
કર્મચણ ૧૯. સમવસરણ ૨૦. નાદીશ્વરતપ ૨૧. પુરીકાતપ ૨૨.

11

四

କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପ୍ରକାଶନ
ମହିମା
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ

(कुटिलाना भया अद्वितीयना कथा गाथा २२, कहेमूरना कथा
गाथा २३) आपा उत्तम गुप्तसभा दलोनां आमरवतो दो कुमारां
शरीरो शोभित थाये छे, तेवा पीरखुऱ्यो जे अप्पे लोक्या बंदरा
कडवायाप्त छे, तेमने वारेवार नायु छे।

ये इन्द्रेऽपि ज्ञानवन्नः श्रुतचित्तधियो दानधर्मपदेशाः,
शान्ता दान्ता जिताद्वा जगति तिनपतेः शासनं भास्यन्ति ॥

नियंत्रासेतुपि धन्वा शिरिगाहन् प्राहुगद्दहवरान्तनिविषा,

תְּמִימָנֶה בְּבֵין הַלְּבָנָן וְבֵין הַיָּם
וְבֵין הַיָּם וְבֵין הַגְּדוֹלָה וְבֵין
הַגְּדוֹלָה וְבֵין הַיָּם וְבֵין הַלְּבָנָן

કંપનીને કંપનીનાનાં મંજુદી મુકત થયેલા અને સંગરહિત બુનીને
કોણને શરૂઆતે કહેલા ચાલિતમાં સ્વભાવિક સુધીમાટે બાળક
કરનારાઓને સૌખ્યનારાઓને પણ છે. કર્મને
અનુભૂતિના અંદરાને મુજબ આવરજ્ઞ કરનારાઓને પણ છે. કર્મને
સૌખ્યનારાઓને પણ છે. જીના વચ્ચને સૌખ્યનારાઓને
અનુભૂતિના અંદરાને મુજબ આવરજ્ઞ કરનારાઓને પણ છે. કર્મને
અનુભૂતિના અંદરાને મુજબ આવરજ્ઞ કરનારાઓને પણ છે. એર જૂદાનામાં
કર્મને મોખ્યમાં ગેઝેટ મંજુદી નાં સે-પને બાંધી
દુષ્ટની અવ્યક્તિ રૂપી હુદ્દી હુદ્દી હુદ્દી હુદ્દી હુદ્દી હુદ્દી હુદ્દી
કર્મના એવાંથી બાર્યુર
અનુભૂતિના માટેથા અનુભૂતિ (અનુભૂતિ) અનુભૂતિ કરીને કરીને કરીને

ମୁଖ୍ୟ ଚାରିଦ୍ଵାରା ଲାଗୁ

ખર્ચના કાળે અહિને હિંદુનો હોયા છલતી હું પાપો કરે જ્યા
છે. એ છલતાની નિયત્યાથી કાલ્પનિકવિધનનું લલશ કરવા જુદું છે. ભવ
લલશથી ઘડકણો હું જીજાનિઃષ્પત્તિ વૃથાની જીજામાં વિસમો લઈને
પાપ હે જ્યા ! તમાં મ્રાદાયુધી રાવાનણ ન સાજગાવીશ. સારાદમાં
બાળની મુસાકરી કરતાં જોણે ખંડનું સેંઝાં (માટુ) નથી
દીકું, તેઓ આગેજ જતું માછાખાની અઠને દીનતાને પારે છે.
શાલિજનાનું જીજાની ચુકવતી પણ હું છે, કરદું કે તેને
પદ નરકમાં પડતું જાયતરા અરિદુંદાના પદ સિયાખ શેડ નથી.
જુદી, ચુંચી, ચુંચી, અહિને પદમાં કળજે એયાનાં પદ
પદ, એ અધને નથી આદરની હે આરો કેમ એ ? કરેદાય ? ફે
જીનધર્મ રંકને પદ રાજ્ય, સંપત્તિ પ્રાપ્ત કરાવી અપે છે, એવા
અધની લે અપરાધ કરે હે તે હું કુલીન કરેદાય ? જેઓને સંસારદ્વારી
મહાઅદ્વિતીએ કરતાં જીજાનિઃષ્પત્તિ સાર્વદૂહની આશ્રમ નથી અન્યો
તથા જેઓને વિષયથી જોગલાપેદા છે, તેમને નિવૃત્તિપુરીનો અંતમ
કર્મથી થાય ? ચુંચી ચુંચી

હે જ્યા ! જો હું પોતાના મનોરેખાયુદ્ધી દૂધનાં ફળોકુપે સુખોને
નિયત્યાની હોય તી તે મહેરદૂહદાનું, ઉત્તમમદ્દી પાલીલે લિયાન
કર. હે જ્યા ! તને ખંડનું જીજાની પુત્ર અનુભૂતો પાલેદી દરાર
પૈદે હું છે, તો પણ પ્રેરા ખરદીને વિષયદ્વારી વિધનું પાસ
આપે હો છે ? હીજી વિજીં સુખો મેળવાનાં સેક્ષેપો જીતાવે હું ચા
માટે કુદાની થાય છે ? ખરને કર. જેથી તે જ ખુલ્લે તારા સર્વ સુખની
કીર્તની હો. મન દગરના માણસોને પણ સેખ અણું હોતા તો જો
ખરનાં કોને દુખ હોત, કોને સુખ ન હોત ? જેમ કોઈ કરીકુનીને
માટે કાંઈ રેણોને હારી જ્યા છે, તેમ દુષ્ટ વિષય સુખમાં આસદન

જ્યા લિઙ્ગસૂધન હારી જ્યા છે. પર્ણ કર્યો નહિ, સ્વાદિષ્ટ જ્યા
નહિ, સુવાર્ણ પહેલું નહિ, બેદની વાત છે કે આશ્રમાં ને આશ્રમાં
લિખિન હોતે નાચ નાચના જીજા લાદી ગયો ! ! જીજાની, કેવલીની,
મુખાયુદ્ધની, સંજી અને સંજીની અવસ્થાને ખુલ્લે પોતાના
અલસાનો નાખ કર્યો. જેણો પ્રાપ અને પ્રમાણને વિદ્યા પુર્ણનો
સંશુદ્ધ કરતાં નથી, પણગુણી તે બ્રાહ્મણ મારણશી આપે છે ત્યારે
ગોક કરે છે. કુર્બન ખરને પુરીને પણ સુધીયા શાન્તને જોગલે મારણ
કર્યો તે એવી, અખે લાંબા વધાણ લાંબી ગાઢેલા. નાનિકની જ્યા
ખરાતમુદ્રાની બધમણે. ચુંચી ચુંચી

અદ્વિનાનાની જીતની યુદ્ધાકરી કરતો મુશ્કલ શીતળ પ્રદીને
શેદ્યા મેમથી જીજાનું એવી વ્રિદ્ધકલાયી જેમણે ચારિત્ર દીકું છે
અને પાણું છે, તેમણે અદ્વિનિમં આદું એવી દીપું ધોલાયી અરજિકણે
તેમને ખિલા કરવી પડતી નથી. કેને ખખર છે કે અદ્વિને અન્યો છે
તેવી ખરની આખરી કરાયે એળથે ? માટે એક છોટ મળેલું ખર બેનું
કરતા માટે તેમ હું પણ હે જ્યા ! અદ્વિને જુદી શકે એવાં પંચ
મહાપ્રાત્ર લઈને અરજાર પુજા અને પુંજિનાને એકું કરતા માંડ. એ
જીબાળાં બધુ વિસ્તારથી કું કહેતું ? હે આલાનું હું હન, જેથી
દીકુંદોસ સુધે પણ નથી શકે. જોમ ખેડનો પુત્ર અને રાજુનો પુત્ર
પહેલાં ખર કરવાચી સુધી અથ્ય. (શેરના ખુફની કથા ગામાની જે
એને રાજુપુરી બમુજાની કથા ગામા પ્રે) ચુંચી ચુંચી

મૈન્ય દૈવસુધેતિ ચાપચપલે યશાકલાં દોર્બલમ !
તાસ્મિન્ કાટુદશાવિપાકસમયે ધર્મસ્તુ સંચર્મિતઃ;
મચન: મજજાન એ સર્વચકાતશાળાય બન્દોધામ: ॥

એ કેવી રીતે આપણું જીવન જીવન કરીએ છીએ? એ કેવી રીતે આપણું જીવન જીવન કરીએ? એ કેવી રીતે આપણું જીવન જીવન કરીએ?

સુધીમાટે કે

କାହାର ପାଇଁ ଏହି କାମ କରିବାକୁ ଆପଣଙ୍କ ଜାଗରୂକତା ଦେଖିଲୁ
ନାହିଁ ।

टीकानी प्रथमितमां टीका पूर्ण अपानी लिए विक्रम संवत् १९१७ना
आपाचा सुट्ट पांचम असे रविवार जग्यावेळ दें. टीकाना श्वेत
१२८५० अम्बेल दे. श्रीविक्रमलूनी ३०अी माटे थायेला
पुनिवंशस्ति भूमिकाराज, तेवो लाईक्षिरोभवित
कुण्डलप्रियति शी भुनिवंशस्ति शी भुनिवंशस्ति शी

ગુરું

આ મેંથું પરમ સંવેગાયન છે. પરંતુ વાચન, શરીર
દરબારી કરવાથી અપણાની પ્રેરાયદરાજા જરૂર હશે, એને ગુણ
પણ છે. ઉપમિતિ અંધનું આત્મ વરદસ અભ્યાસે એકચિતે કરો,
એના જાવોને પોતાના કદમ્બસ્થ જીવનની એ એંથ બનાવો છે.
એટેલે ઉપમિતિમાં જીતાવેલ હૃદય વિચારોની લાયા અને ખૂબ જ
છે. તે સાથે કેશકરણની પ્રીત અથવા ખૂબ જ આપાં હૃદયને
છે. આપાં અપણાની આવેલી ક્ષયાઓ કોઈ જુદી જ રીતે બનાવ્યાં
અણી છે. એમાં ક્રીનિનાથનાથનું અદ્વિતીય અને શ્રીમતુનાથનું દ્વારા
ચરિત્ર બને વિસ્તારથી છે. બીજી સ્તરનોનું કો અર્થિતો આપે છે,
તેના કરતાં આપાં છાત્ર મેળે પ્રકારની છે. દ્વારા પ્રેરણની
પ્રીત અનુભૂતિ અને અભ્યાસ દેખાયે શરૂ હતે છે. પ્રાકૃતા સંસ્કૃતના
ભાષન દ્વીપનાં જે કાર્ય કરતા હાયક છે. જે પ્રાતિનિધિત્વ
અધ્યાત્મોને વિદ્યાવાચ માટે આ એંથ પરદ કેવી રીતે અપ્યાન છે. આવા
એંથનું પરિશીળન વહેં જરૂરી છે. અપાટન એને વિદ્યાવાચનાનાં
વચનો વાસ્તવિક રેખ આપી શકતો નથી. અધ્યાત્મની પ્રાર્થિયા
દેવાય નાસ જરૂરી છે. એ દેવાયની તીવ્યતા, આ એથનું વિશેષ
તરવારે છે. એનાં પઠન, પાઠન વિચારાયાઓિ વડે છુદ સંબેગ,
દેવાયની પ્રાર્થિ તથા દંડા મેળવીને આભિવ્યાસની વૃદ્ધિ કરે છે.

॥ ये ही जीवन की उत्तम सूची है ॥

३१. अस्त्रियों का सम्बन्ध
३२. अस्त्रियों का सम्बन्ध
३३. अस्त्रियों का सम्बन्ध

* * *

બુદ્ધિમતી પદ્મવિભૂષણ અનુદ્દર ફોન પ્રેસન્સ ટૂર્સ

સુરત પ્રદીપ